

Dosarul nr. 1a-1321/23
1-15205366-02-1a-20072023

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Judecător: ***** Manole

DECIZIE
În numele Legii

30 aprilie 2024

mun.

Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Cecan Silvia

Judecătorii

Brînza Liubovi și Palanciuc Ecaterina

Grefier

Grigoriev Alen și Mihai Ana

Cu participarea:

Procurorului

Harti Vladislav

Apărătorului

Nicoară *****

Inculpatului

Meaun *****

a judecat, în ordine de apel, în ședință de judecată publică, apelul procurorului din cadrul Procuraturii Anticorupție, Bocșanean Mariana, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 mai 2023, pronunțată în cauza penală privind învinuirea:

Meaun *****, născut la *****, cetățean al Republicii Moldova și al Federației Ruse, originar din ra*****ul *****, neangajat în câmpul muncii, supus militar, trei copii minori la întreținere, studii superioare, nu deține grade de dizabilitate, nu deține titluri speciale, grade de calificare sau distincții de stat, posedă limba română, anterior nejudecat,

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) și art. 42 alin. (5), 45, 327 alin. (1) din Codul penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

în prima instanță: – 13.10.2016-10.05.2023;

în instanța de apel: 20.07.2023 – 30.04.2024.

Procedura de citare legală a fost îndeplinită.

Asupra apelului declarat, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 mai 2023, inculpatul **Meaun *******, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 324 alin. (3) lit. a) din Codul penal, a fost achitat, deoarece fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Prin aceeași sentință, **Meaun *******, învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 45, art. 327 alin. (1) din Codul penal, a fost achitat, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

A fost soluț*****ată soarta corpurilor delict, *după cum urmează:*

Corpul delict - CD-R de model Artex, recunoscut și anexat la cauza penală prin ordonanța din 06.08.2015 (f.d. 23, 24, Vol. I), urmează să rămână la materialele dosarului pe tot termenul de păstrare a lui.

Corpul delict - CD-R de model Artex, recunoscut și anexat la cauza penală prin ordonanța din 26.08.2015 (f.d. 34, 35, Vol. I), urmează să rămână la materialele dosarului pe tot termenul de păstrare a lui.

Corpul delict - CD-R de model Barghes cu numărul de inventar al DAO a CNA 1624/1, recunoscute și anexate la cauza penală prin ordonanța din 30.11.2015 (f.d. 200, Vol. I), urmează să rămână la materialele dosarului pe tot termenul de păstrare a lui.

Corpurile delict - telefoanele mobile de model Iphone 5 și Iphone 6, recunoscute și anexate la cauza penală prin ordonanța din 10.12.2015 (f.d. 23, Vol. II), care se află în camera de păstrare, urmează să fie restituite proprietarului Meaun ***** , după rămânerea în vigoare a sentinței în cauză.

Corpurile delict - documentele și obiectele examinate conform procesului verbal de examinare din 10.12.2015 (borderouri de calcul a prețului normativ, decizii a Consiliului Comunal Sângerei Noi, contracte de arendă a terenurilor agricole, proiect de execuție, schițe. Ordine de încasare a numeralului), recunoscute și anexate la cauza penală prin ordonanța din 10.12.2015 (f.d. 23, Vol. II), urmează să rămână la materialele dosarului pe tot termenul de păstrare a lui.

Corpul delict - recipisa (f.d. 22, Vol. II) recunoscută și anexată la cauza penală prin ordonanța din 10.12.2015 (f.d. 23, Vol. II), urmează să rămână la materialele dosarului pe tot termenul de păstrare a lui.

Corpul delict - laptopul de model „Acer”, cu numărul de serie ***** recunoscut și anexat la cauza penală prin ordonanța din 10.12.2015 (f.d. 23, V II), transmis pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni, urmează a fi confiscat în folosul statului potrivit prevederilor art. 106 din Codul penal, după intrarea în vigoare a hotărârii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, potrivit rechizitoriului **Meaun *******, se învinuiește că, exercitând funcția de președinte al

Consiliului ra****al Sângerei, în baza deciziei Nr. 5/1 din 13.07.2011, fiind astfel în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (3) din Codul penal, persoană cu funcție de demnitate publică, având una din atribuțiile de bază, conform prevederilor art. 53 alin. (1) lit. g) a Legii Nr. 436 din 28.12.2006, privind administrația publică locală, să semneze actele și contractele încheiate în numele ra****ului sau al consiliului ra****al, a săvârșit infracțiunea de corupere pasivă în următoarele circumstanțe:

În perioada anului 2013, anterior încheierii contractului de întreținere și deservire a tehnicii de calcul nr. 93 din 15.11.2013, cu SRL „**** Conect”, precum și în perioada anului 2014, anterior încheierii contractului de întreținere și deservire a tehnicii de calcul nr. 42 din 08.04.2014, cu SRL „**** Conect”, Meaun ****, acț****ând cu intenție directă, având competența de a semna contractele încheiate în numele ra****ului pe care îl conducea, în cadrul negocierilor inițiate cu SRL „**** Conect”, a pretins de la administratorul acestei societăți, ****, bunuri ce nu i se cuvin, fără a specifica ce bunuri anume și în ce cantitate, în scopul de a încheia cu întreprinderea pe care o conduce ****, contracte de deservire și întreținere a tehnicii de calcul cu Consiliul ra****al Sângerei pe o perioadă îndelungată, menț****ând faptul, că el este factorul deciz****al la încheierea contractelor din numele Consiliului ra****al Sângerei.

În continuare la 29.07.2015 și 31.07.2015, Meaun **** în cadrul discuțiilor avute cu administratorul SRL „**** Conect”, ****, a pretins de la acesta un laptop, pentru faptul încheierii contractelor de deservire și întreținere a tehnicii de calcul dintre SRL „**** Conect” și Consiliul ra****al Sângerei pentru perioada anilor 2013-2014, urmare a înțelegerii avute anterior încheierii contractelor respective.

Ulterior, la 21.08.2015, Meaun **** s-a întâlnit cu cet. **** în incinta cafenelei „McDonald’s” situată pe str. Ștefan cel Mare, 134/1 din mun. Chișinău, unde a acceptat și primit de la ultimul un laptop de model „ACER ASPIRE V3-33 1 STEEL GRAY” în valoare de 9 240,00 MDL, pretins anterior pentru scopul menț****at *supra*.

La 22.08.2015, Meaun **** în scopul camuflării acțiunilor sale ilegale, a organizat o întâlnire cu **** în afara orașului, unde sub pretextul că a văzut că este urmărit de careva automobile suspecte, l-a impus pe ultimul să scrie o recipisă precum că pentru laptopul primit la 21.08.2015, a achitat 7 000,00 MDL, însă în realitate nu a transmis careva mijloace financiare lui ****.

Acțiunile inculpatului, **Meaun ******, au fost încadrate de către acuzatorul de stat în baza art. 324 alin. (3) lit. a) din Codul penal, **coruperea pasivă**, caracterizată prin „*pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de către o persoană cu funcție de demnitate publică, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini*”

acțiuni în exercitarea funcției sale”.

Totodată, potrivit rechizitoriului, **Meaun *******, se învinuiește în aceea că, prin participație complexă, având calitatea de complice, prin înțelegere prealabilă cu cet. ***** Ștefan, care în baza ordinului IGP nr. 56 EF din 14 martie 2013, activa în funcția de șef al Inspectoratului de poliție Sângerei al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, fiind persoană publică, care avea atribuții de serviciu ce țin de „organizarea managerială în cadrul Inspectoratului de poliție, stabilirea sarcinilor și atribuțiilor de serviciu ale personalului din cadrul Inspectoratului de poliție și g*****l de responsabilitate pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu, precum și fiind împuternicit în limita atribuțiilor funcț*****ale, să dea indicații și dispoziții, inclusiv verbale precum și să controleze executarea lor”, a contribuit la comiterea infracțiunii de abuz de serviciu în următoarele circumstanțe:

La sfârșitul lunii august 2013, cet. Meaun ***** care activa în calitate de președinte al Consiliului ra*****al Sângerei, acț*****ând cu intenție directă, a dat sfaturi și indicații șefului IP Sângerei, ***** ***** , să folosească situația de serviciu în interes material și personal, exprimat prin gest*****area resurselor financiare publice contrar destinației lor și să dea indicații cet. ***** ***** ***** , care prin ordinul nr. 97 EF din 26.03.2013, a fost transferat în funcția de polițist al Serviciului de Patrulare al Secției Securitate Publică al IP Sângerei, să-i presteze servicii de transport și anume să activeze în calitate de șofer al președintelui Consiliului ra*****al Sângerei, timp în care conform documentelor IP Sângerei, ***** ***** ar fi exercitat atribuțiile de serviciu în cadrul acestei instituții.

În consecință, în perioada de timp de la 01 septembrie 2013 până la 01 iulie 2014, conform informației Poliției de Frontieră, cet. Meaun ***** împreună cu cet. ***** ***** în calitate de conducător auto la automobilul de serviciu al Consiliului ra*****al Sângerei de model „Škoda Superb”, a.f. 2012, n/î *****1, precum și cu automobilul personal a lui Meaun ***** de model „Hyundai Tucson”, a.f. 2013, n/î ***** , au efectuat 17 ieșiri și 17 intrări de pe teritoriul Republicii Moldova în interesul fostului președinte al Consiliului ra*****al Sângerei, Meaun ***** .

Totodată, în perioada septembrie 2013 - iulie 2014, ***** ***** activând în funcția menț*****ată, a dat indicații persoanelor responsabile de întocmirea tabelelor de pontaj de evidență a timpului de muncă, care constituie documente de calcul și achitare a salariului angajatului, să fie incluse date denaturate cu privire la orele de muncă efectuate de ***** ***** pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu, de ofițer patrulare și menținere a ordinii publice pe traseele încredințate conform graficului de serviciu al IP Sângerei, pe care acesta nu le-a îndeplinit, deoarece în acea perioadă a prestat servicii de transport în calitate de șofer în beneficiul ex-președintelui Consiliului ra*****al Sângerei, Meaun ***** .

Ca rezultat, cet. ***** a fost remunerat ilegal și neîntemeiat de către Inspectoratul de poliție Sângerei cu 43 729,4 MDL, din motiv că în perioada menț*****ată nu s-a aflat la serviciu.

În circumstanțele descrise, prin acțiunile ilegale a lui Meaun ***** și ***** , bugetului Inspectoratului General al Poliției al MAI i-au fost cauzate daune în proporții considerabile, sub formă de prejudiciu material în sumă totală de 43 729,4 MDL.

Acțiunile inculpatului, **Meaun *******, au fost încadrate de către acuzatorul de stat în baza art. 42 alin. (5), 45, 327 alin. (1) din Codul penal, **abuzul de serviciu**, caracterizat prin „*complicitatea, la folosirea intenț*****ată de către o persoană publică a situației de serviciu, în interes material și personal, cauzând daune în proporții considerabile intereselor publice*”.

3. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, la 24 mai 2023, în interiorul termenului prevăzut la art. 402 alin. (1) din Codul de procedură penală, procurorul din cadrul Procuraturii Anticorupție, Bocșanean Mariana, a declarat apel, prin care a solicitat:

- 1) admiterea apelului;
- 2) casarea totală a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 mai 2023, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, *prin care*:

A-l recunoaște pe inculpatul, Meaun ***** , vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 45, 327 alin.(1), și a-i aplica o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1000 u.c. (50 000 lei), cu privarea de dreptul de a ocupa sau a exercita o funcție publică și de demnitate publică pe un termen de 5 ani.

A-l recunoaște pe inculpatul, Meaun ***** , vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de 324 alin. (3) lit. a) din Codul penal, și a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 8000 u.c. (400 000 lei) cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică, pe un termen de 10 ani.

Cu aplicarea art. 84 alin.(1) din Codul penal, a-i stabili lui Meaun ***** , pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial de pedepse, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu amendă în mărime de 8000 u.c. (400 000 lei), cu privarea de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul gest*****ării organizațiilor comerciale pe un termen de 10 ani.

A admite integral acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne.

Corpurile delictive a fi păstrate la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acesteia.

În conformitate cu art. 106 din Codul penal a confisca în folosul statului Laptopul de model „Acer” cu numărul de Serie: ***** pretins și primit de către

Meaun ***** la 21.08.2015 de la ***** *****. Unitățile de tehnică (telefoane și calculatoarele) care aparțin cu drept de proprietate inculpatului, păstrate la camera de păstrare a CNA, de a fi restituite inculpatului.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că, instanța de fond, nu a dat o apreciere obiectivă și deplină circumstanțelor de fapt și de drept, redând unilateral, prin sentință doar poziția inculpatului, neglijând contradicțiile identificate pe parcursul cercetării judecătorești. Astfel, instanța nu a ținut cont de faptul că declarațiile inculpatului, Meaun ***** , nu corespund circumstanțelor obiective declarate de martori, și anume: motivul comiterii infracțiunii, circumstanțele obținerii obiectului infracțiunilor, motivul solicitării inculpatului a remunerațiilor, precum și modul în care s-au exercitat aceste acțiuni, adică doar cu folosirea situației de serviciu, inclusiv și modul în care acesta „a fost mulțumit” pentru un serviciu prestat, precum și faptul că. inculpatul a manifestat un comportament corupt*****al exclusiv în scop personal și nici nu a negat până la ultimul cuvânt circumstanțele expuse în actul de învinuire, fiind doar reiterat momentul deținerii sau nedeținerii unei funcții publice la etapa comiterii infracțiunilor.

Procurorul a menț*****at că, instanța de fond analizând probele a ținut a demonstra, faptul că declarațiile martorilor acușării de facto nu au probat suficient poziția de acușare, or, acestea indică la necorespunderea cerințelor art. 123 din Codul penal al inculpatului pentru categoria infracțiunilor de corupție și conexe, or aceste probe nici măcar indirect nu indică circumstanțele cauzei. Instanța de fond omite faptul că momentul consumării actului corupt*****al incriminat a avut loc în anul 2013, or, la acea etapă inculpatul deținea funcția publică.

Procurorul a relevat că, pentru infracțiunea formală de corupere pasivă este absolut irelevant faptul survenirii rezultatului scontat, or manifestarea voinței cu scop corupt*****al se încadrează în limitele de timp *per contrario* datelor expuse în sentință.

Cu privire la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 45, 327 alin. (1) din Codul penal al Republicii Moldova, procurorul a susținut că, instanța de fond, nu a dat o apreciere obiectivă și deplină circumstanțelor de fapt și de drept, redând unilateral, prin sentință doar poziția inculpatului, neglijând decizia instanței judiciare din 18.12.2017 a Judecătorei Sângerei la cauza penală nr. 09-1-8422-30052017 în privința lui ***** ***** , care a comis faptele incriminate lui Meaun ***** în participație.

Astfel, în opinia acuzatorului de stat aprecierile ulterioare, instanța de judecată le-a efectuat în dependență de versiunea formulată de apărare, fără a ține cont de faptul că totuși au existat circumstanțe de fapt la capitolul abuz în serviciu și corupere pasivă, fără a fi indicată careva modalitate de împiedicare a unui atare comportament, cu neglijarea probelor acușării în acest sens, care de facto au fost declarate nule prin prisma invocării elementului de viciu de procedură.

Aferent lipsei faptei infracț****ale conform art. 327 din Codul penal, procurorul a afirmat că, instanța a negat de principiu existența unui fapt deja consumat și constatat de o instanța de același nivel, fiind relevant la caz - principiului autorității lucrului judecat. Această aprecierea a instanței este una total eronată, or, infracțiunile de corupție prin natura sa sunt infracțiuni formale. Mai mult, această circumstanță este total contradictorie situației probate cu certitudine, or, însuși inculpatul, Meaun ****, indică că în sine acțiunile au avut loc, formulând la caz o versiune de apărare defensivă.

Procurorul a relatat că, la caz instanța de fond, prin sentință a indicat că: acuzarea nu a întreprins suficiente și relevante măsuri în a proba acuzațiile formulate. Chestiunea dată a fost discutată în ședință judiciară, iar martorii au făcut declarații detaliate. Mai mult, nici măcar apărarea nu a solicitat inadmisibilitatea probelor sau nu au invocat careva vicii procesuale. Totodată, doar organul de urmărire penală și procurorul pot decide asupra volumului probatoriului administrat la cauza penală, or, legea procesuală indică la art. 93 alin.(1) din Codul de procedură penală, faptul că, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluț****are a cauzei. În speță, nefiind constatăte careva derogări de la calitatea de probă sau modul de administrare a acestora prin prisma interdicțiilor indicate la art. 94 din Codul de procedură penală.

Aferent „presupunerilor și dubiilor referitor la vinovăția persoanei”, elucidate de instanța de judecată, procurorul a evidențiat faptul că este inadmisibilă doar enunțarea unei sintagme *precitate* din practica CEDO, acesta trebuie argumentată din punct de vedere procesual. Instanța absolut eronat a apreciat elementele infracțiunii de corupere pasivă oferind o apreciere unilaterală și subiectivă circumstanțelor cauzei, reținând doar ca fiind veridice declarațiile contradictorii ale inculpatului, invocând cu titlu de veridică versiunea apărării prin care „s-a oferit un ajutor, o consultație sau un careva preț bun pentru un laptop” și nicidecum mită.

4. La judecarea apelului, procurorul, Harti Vladislav, a solicitat admiterea apelului declarat de procurorul din cadrul Procuraturii Anticorupție, Bocșanean Mariana, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 mai 2023, în sensul formulat.

*În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, inculpatul, Meaun ****, și apărătorul acestuia, Nicoară ****, au solicitat respingerea apelului procurorului, cu menținerea sentinței instanței de fond.*

5. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel formulate, audiind părțile, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar de a respinge apelul declarat de acuzatorul de

stat, procuror în Procuratura Anticorupție, Bocșanean Mariana, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 mai 2023, ca fiind nefondat, reieșind din următoarele considerente.

5.1. În conformitate cu art. 400 alin. (1) din Codul de procedură penală, „sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate”.

Conform art. 414 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, „instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal”.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) din Codul de procedură penală, „instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat”.

Astfel, pentru a se pronunța în sensul celor constatate, Colegiul penal reține, că apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei și prevede posibilitatea unei noi aprecieri a probelor administrate în fața primei instanțe. În cadrul judecării cauzei în ordine de apel, fiind posibilă cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de asemenea, apreciate în mod diferit), precum și administrarea oricăror probe noi, instanța de apel urmând să adopte una din soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii sau dispunând, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

5.2. *La caz,* Colegiul penal constată că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia privind achitarea lui Meaun ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, *pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii incriminate și de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 45, 327 alin. (1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.*

Colegiul penal reține că, prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept care ar impune casarea sentinței de achitare, cu atât mai mult că în sentința contestată soluția a fost motivată luând în considerație probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de fond le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludentei,

veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă de achitarea inculpatului pe ambele capete de acuzare.

5.3. Inculpatul, Meaun ***, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond** vina nu a recunoscut și a explicat că, în perioada anilor 2011-2015, a deținut funcția de Președinte a ra*****ului Sângerei, fiind exponent al Partidului Liberal Democrat din Moldova, învinuirea adusă în rechizitoriu cu privire la art. 324 din Codul penal, este falsă și nu o recunoaște. Mai întâi de toate domnul ***** în instanța de judecată a făcut declarații false cu privire la firme. Într-o zi a dat niște declarații, iar în altă zi alte declarații deja cu altă firmă. În ra*****ul Sângerei era constituită Comisia cu privire la achizițiile publice, care lua decizii în domeniul achizițiilor publice, nu a cerut niciodată de la nimeni nimic, inclusiv de la domnul *****. În perioada anilor 2011-2015, în ra*****ul Sângerei sau petrecut nenumărate verificări la solicitarea unui deputat, care se numea ***** exponent al Partidului Democrat, inclusiv au fost verificate toate contractele pe parcursul acelor ani. Ținând cont că domnul ***** era exponent al Partidului Democrat, domnul ***** era simpatizant al Partidului Democrat fila 3, 4, 5, 6. Este sigur ca acest dosar a fost un dosar politic, organizat de ***** cu unii colegi din echipa sa. Din procesele verbale reiese că a participat și ofițerul Centrului Naț*****al Anticorupție, ***** care era un prieten apropiat a lui ***** , aceasta reiese din ce a declarat în ședință de judecata, deoarece a menț*****at că au fost și colegi de clasă. Domnul ***** activând la Centrului Naț*****al Anticorupție a fost promovată de ***** în perioada respectivă, fila 1 dovedește că ei erau împreună la întrunirile din ra*****ul Sângerei organizate de Partidul Democrat. Din discuțiile telefonice, care sunt în dosarul penal se vede că l-a apelat pe ***** după terminarea mandatului său de președinte, respectiv nu mai deținea funcția de demnitate publică. Mai mult ca atât în discuțiile telefonice l-a întrebat care este prețul laptopului și i-a solicitat să-i găsească ceva mai ieftin.

Ce ține de învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute la art 327 din Codul penal, a comunicat că în una din dimineți era la o ședință cu serviciile desconcentrate în ra*****, mai precis după ședința din ra***** a fost informat că șoferul este internat în spital. Ținând cont ca avea planificată o deplasare la Ungheni la întrunirea cu comisarul european în energetică a întrebat colegii cine poate să-l ajute cu un șofer, pentru deplasarea respectivă. După ședință într-o oră a intrat domnul ***** Efrim, pe atunci era șeful Inspectoratului de poliție Sângerei, care i-a propus o persoană pentru a se deplasa împreună la Ungheni. Pe drum spre Ungheni a înțeles că este polițist și avea zi liberă, era după gardă. La întoarcere domnul ***** l-a anunțat că în cazul în care va mai avea o careva deplasare pe viitor să-l ajute. Nu cunoștea dacă era în serviciu și l-a apelat la fel pe domnul

*****, dar permanent îl întreba dacă nu este la serviciu. Dosarul este unul politic, a fost fabricat ținând cont că era concurent pentru Brasovchi ***** la alegerile din anul 2015 și toate celelalte au fost organizate cu implicarea membrilor, prietenului de familie, ***** *****, pentru a organiza acest dosar penal.

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, inculpatul, Meaun *****, a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond. Iar, suplimentar a declarat că, pe ***** ***** îl cunoaște că este din ra*****ul Sângerei, nu are ceva contacte personale cu acesta. Era o comisie de licitație care făcea toate licitațiile din ra*****ul Sângerei. Cu ***** nu a avut nicio discuție în privința la vreun contract. Pe 29.07.2015-31.07.2015 nu-și amintește dacă s-a întâlnit cu ***** *****. De la ***** ***** nu a pretins un laptop în schimbul contractului de deservire a tehnicii de calcul. Nu ține minte data sau ora, dar s-a întâlnit în cafeneaua „McDonald’s” de pe bd. Ștefan cel Mare din Chișinău, unde personal a primit de la ***** un laptop „Arcer”. În vara anului 2015, este descifrarea discuțiilor cu ***** , știind că acesta administrează tehnica IT a vorbit cu el referitor la parametri pentru laptop, apoi din partea lui ***** ***** a avut mai multe sunete. În urma unei discuții a spus că a găsit un laptop la suma de 7 000 lei, apoi a fost înscenarea cu „McDonald’s” cu ofițeri CNA. A doua zi cu ***** ***** s-a întâlnit, a spus că laptopul costă 7 000 lei, a zis să-i dea bonul de plată de 9000 lei. S-au înțeles ca să-i transmită bonul de plată și diferența de 2000 lei. ***** ***** i-a spus că bonul la uitat la niște prieteni și nu-l are. Apoi s-au întâlnit la Sângerei, la inițiativa inculpatului pentru a transmite banii. Careva recipise nu au fost.

5.4. Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului, Meaun *** în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) și art. 42 alin. (5), 45, 327 alin. (1) din Codul penal, acuzatorul de stat a administrat și a prezentat instanței de judecată, următoarele mijloace de probă:**

- Declarațiile martorului, *** *****,** care în ședința de judecată în instanța de fond a declarat că, îl cunoștea pe domnul Meaun *****, dar nu ține minte din ce an. Cunoștea că a semnat un contract de deservire a tehnicii de calcul și întreținere la Consiliul ra*****al Sângerei, iar la momentul audierii a comunicat că nu este în nicio relație cu acesta. În ultimii 5 ani nu a vorbit cu Meaun ***** niciodată. El era administratorul companiei și fondatorul „***** Conect” SRL. A făcut în anul 2011-2012 un contract de deservire pe un an cu Consiliul ra*****al Sângerei, după care timp de 4 (patru) ani a deservit Consiliul ra*****al Sângerei. Ultimul an înainte de a se finisa contactul a vorbit cu domnul Meaun ***** ca să facă un contract, el avea atunci funcția de președinte al Consiliul ra*****al Sângerei, nu ține minte exact ce i-a spus domnul Meaun *****, doar că are nevoie de un laptop în scopuri personale. Acestea i-au fost comunicate prima dată la Consiliu

ra****al Sângerei, apoi l-a telefonat domnul Meaun și i-a spus că are nevoie. El i-a explicat dlui Meaun **** că la moment nu poate procura că nu are bani, iar el i-a răspuns că poate cumva să facă mai repede contractul. După care l-a sunat domnul ****uț și i-a zis că o să-i dea el niște bani și să-l ia mai repede. Nu ține minte cuvânt în cuvânt cum i s-a spus, deja au trecut 6 ani. Atunci i-a zis că contract pe anul viitor nu au, iar contactul din anul curent se finisase și persona care era responsabilă cu contractele i-a zis că nu se mai fac contracte, respectiv nu mai avea bani ca să-i procure laptop. Meaun **** i-a spus că se va duce la Consiliul ra****al Sângerei și va face contactul, iar el să nu-și facă griji, doar să-i aducă laptopul. Tot așa a insistat câteva zile, respectiv a scris o cerere la CNA, iar peste o zi sau două l-a telefonat și l-a întrebat unde se află, după care a venit o persoană de la poliție și i-a zis că nu merge nicăieri cu acel domn, iar el i-a zis ca să nu-l pună în situație, că el oricum v-a merge și el îl v-a aduce, domnul se numea **** ****. După care i s-a spus că merg la stația Peco „Bemol” de la Sângerei spre Bălți, iar la un moment dat a sunat pe cineva după care s-au îndreptat spre satul Chișcăreni sub pod, până la intrare în sat. S-au oprit acolo unde era domnul Meaun **** și domnul ****. L-a luat în mașină și a început să vorbească vulgar și l-a pus să scrie o recipisă precum că i-a dat bani, dar nu mai ține minte ce sumă, dar aproximativ 6.000 - 7.000 Lei. Apoi nu a mai discutat cu persoana în cauză.

La întrebările procurorului, martorul a răspuns: în recipisă a specificat că banii erau pentru laptop. În realitate nu a primit banii pentru acel laptop. Persoana cu numele ****uț nu s-a mai apropiat de el, careva sume bănești nu i-a transmis. Laptopul i-a fost dat de la Centrul Naț****al Anticorupție. Atunci când domnul Meaun **** insistă a scris cerere la Centrului Naț****al Anticorupție precum că o persoană insistă asupra transmiterii unui laptop. Inspectorul Centrului Naț****al Anticorupție i-a dat acel laptop, era unul nou în cutie, era sigilat, cu programele instalate (tot ce era legat de sistemul de operare). În mașina era doar el și domnul Meaun ****. După ce a scris acea recipisă, l-a dus în oraș domnul **** ****. Domnul **** **** i-a zis că nu știe nimic. Doar că cineva l-a telefonat și i-a zis să-l ia și să-l ducă acolo, nici el din start nu știa unde trebuie să-l ducă, întâi la Bemol apoi sub pod la Chișcăreni. La momentul când a scris acea recipisă nu știa dacă domnul Meaun **** cunoștea că a scris acea plângere la Centrul Naț****al Anticorupție, dar a vorbit foarte vulgar cu el și l-a amenințat, iar el i-a zis că nu a făcut nimic și a ieșit din mașină și a plecat.

La întrebările instanței de judecată, martorul a răspuns: mai întâi el a deschis acel laptop ca să-i arate domnului Meaun **** ce este pe el. Acel laptop a fost desigilat de el. S-au întâlnit la „McDonald’s” la Chișinău cu domnul Meaun ****, a desigilat laptopul, i-a arătat tot ce este instalat în el și i-a zis că pentru anul viitor nu face contract cu el și l-a întrebat ce face cu banii. El i-a spus că va suna la Consiliul ra****al și se va clarifica, dar el deja știa că contracte pentru anul

următor nu se mai făceau. El știa că oricum bani nu va mai primi. Inițial de la domnul Meaun ***** a primit niște tehnică, iar la acel moment i-a zis că nu o mai ia că era uzată, dar acesta insista să o ia că o va da cuiva.

Inițiativa de a se întâlni la „McDonald’s” a fost luată de reprezentanții Centrului Național Anticorupție, ei i-au indicat acolo să se întâlnească. Nu mai ține minte cine anume i-a indicat să aibă acea întâlnire la „McDonald’s”. Laptopul l-a primit atunci când trebuia să se întâlnească cu domnul Meaun *****. L-au chemat acei de la Centrul Național Anticorupție și l-au urcat într-o mașină cu o persoană de la ei și au mers împreună până în apropiere de „McDonald’s”, după care s-au coborât și au intrat în „McDonald’s”. Colaboratorii Centrului Național Anticorupție în afară de a-i da laptopul, i-au indicat să vorbească așa cum a mai vorbit și anterior cu domnul Meaun *****.

Toate discuțiile care au avut loc anterior urmau să fie și la acea întâlnire. Inițiativa de a desigila laptopul a fost a lui, el i-a arătat tot ce era instalat și tot ce era necesar. El personal în acel laptop nu a instalat nicio programă. L-a întrebat pe domnul de la Centrul Național Anticorupție dacă sunt instalate careva programe, acel domn i-a zis că totul este instalat. Întâlnirea care a avut loc la „McDonald’s” a fost fixată cu careva dispozitive tehnice. I s-a dat o cămașă cu o cameră pentru a înregistra convorbirea cu domnul Meaun *****. Acea cămașă i-a fost dată cu aproximativ o oră două înainte, când i s-a dat și laptopul. Acea transmitere a avut loc în incinta Centrului Național Anticorupție la unul din etaje. Persona care i-a dat cămașa l-a instruit cum să folosească acel dispozitiv. Pe domnul Meaun ***** l-a sunat el, după care a fost în acea zi la Centrul Național Anticorupție. L-a telefonat de pe telefonul său mobil în care activa cartela cu nr. *****, dar nu ține minte pe ce număr a telefonat, în acel moment avea numărul înregistrat în telefon. Acel apel telefonic a fost realizat la indicația persoanei care i-a dat laptopul și cămașa, cu scopul de a-i transmite laptopul, care îl pretindea domnul Meaun *****. El i-a zis că nu poate să vină ziua în timpul serviciului, i-a zis că va fi mai târziu la Chișinău și îi va transmite. Plângerea a fost depusă la inițiativa lui. El a mers la Centrul Național Anticorupție și a solicitat ca să scrie o cerere. S-a prezentat la primul etaj și acolo era un domn și i-a comunicat că are nevoie să scrie o cerere, după care s-a coborât o persoană, după care a scris cererea respectivă. Mai întâi a fost invitat într-un birou și l-a întrebat pe cine dorește să scrie, respectiv i-au fost acordate mai multe întrebări, apoi a scris cererea respectivă. După ce a scris cererea a lăsat-o domnului, apoi a plecat, dar i s-a comunicat că îl vor suna. Cererea scrisă reprezenta un înscris autentic, scris manuscris personal de el. După i s-a spus că dacă îl va apela Meaun ***** și iarăși va cere laptopul să sune pe numărul ce i-a fost dat. Domnul Meaun ***** l-a telefonat în aceiași zi s-au în ziua următoare, el i-a solicitat laptopul. El a sunat pe numărul care i s-a dat și a zis că iarăși persoana insistă asupra transmiterii acelui

laptop. și i s-a comunicat ca să-i zică că îi va da laptopul peste o zi sau două, dar nu ține minte cu exactitate. El l-a telefonat pe domnul Meaun ***** și i-a zis că va veni la Chișinău și îi va da acel laptop care era la el. După aproximativ peste o zi sau două a mers la Centrul Național Anticorupție desinvestitor. El a fost telefonat de către o persoană cu care avea legătură și iarăși i-a comunicat că l-a sunat domnul Meaun *****, iar acea persoană i-a comunicat să se prezinte. El a mers la Centrul Național Anticorupție ca să ia laptopul. Când s-a prezentat la Centrul Național Anticorupție i-a zis să facă o întâlnire cu domnul Meaun ***** și să-i dea laptopul. I-a solicitat să-l contacteze pe domnul Meaun ***** și să fixeze o întâlnire și să-i comunice că urmează să-i dea laptopul. I-a comunicat domnului Meaun ***** că o să-i aducă laptopul. A treia oară la Centrul Național Anticorupție a fost deja când a ridicat laptopul și i s-a dat cămașa, care avea un dispozitiv video din câte cunoștea el.

La întrebările apărătorului, martorul a răspuns: La licitația publică organizată de Consiliul rațional Sângerei de computere a participat. A participat, dar nu a putut să zică cu exactitate. Contractul nr. 6 din 13 februarie 2015, nu își aduce aminte de așa contract. Cunoaște care sunt condițiile de participare la licitație. De fiecare dată mai întâi se vede de ce este nevoie apoi se dau condițiile. Nu a știut că este o ilegalitate de a participa la licitație cu două firme. A fost la Centrul Național Anticorupție în legătură cu acest fapt. A fost chemat în scris la Bălți, i-a venit cerere ca să se prezinte, dar nu ține minte numele și familia. Nu a prezentat facturile fiscale, l-au chemat cu actele care avea să le prezinte, a dus setul de acte care i s-a cerut. Careva sancțiuni că a participat cu două companii la licitație la încheierea contractului nr. 26, i s-a zis că îl vor apela să se prezinte. Pe colaboratorii de la Centrul Național Anticorupție în legătură cu acest caz nu îi cunoaște, dar în general cunoaște o persoană pe nume *****. Pe această persoană o cunoaște din copilărie. Sunt în relații bune cu *****. Cu ***** se cunosc de mici copii, au fost vecini. Trăiau pe străzi paralele în localitatea Sângerei, la el se numea str. Tineretului, dar la vecinul său a comunicat că nu cunoștea. Au copilărit împreună. Când erau copii mergeau unul la altul în ospetie, au învățat într-o școală. ***** în perioada în care a depus denunțul nu cunoștea unde activa. În legătura cu acest dosar s-a prezentat la Centrul Național Anticorupție de 3 ori. Pe ***** l-a întâlnit o dată la Centrul Național Anticorupție, dar nu ține minte când a avut loc acea întâlnire, dar s-a întâlnit cu el la cafea, după ce a ieșit de la Centrul Național Anticorupție. Denunțul a fost scris de el personal cu pixul la Centrul Național Anticorupție.

La întrebările instanței de judecată, martorul a răspuns: în calitate de martor în prezenta cauză penală a fost audiat de ofițerul de urmărire penală în incinta Centrului Național Anticorupție. A fost audiat în calitate de martor până la transmiterea laptopului lui Meaun *****. Nu are o copie a cererii scrise. Textul

indicat în cerere era că i se cere intensiv de a da/transmite un laptop, înainte de a consemna pe filă a purtat careva discuții, persoana i-a zis că aceleași circumstanțe să le indice pe foaie. Persoana l-a întrebat dacă are careva probe. El i-a zis că are pe telefon probe audio și i s-a solicitat să le scoată sau pe disc sau pe stick. Acele convorbitori le-a prezentat a doua oară când a fost la Centrul Național Anticorupție. El de sine stătător a înscris acele convorbiri. La moment acel dispozitiv pe care au fost înregistrare acele convorbiri telefonice nu îl are. O copie a acelor convorbiri nu le are.

La întrebările apărătorului, martorul a răspuns: cu Consiliul rațional al Sângerei a avut mai multe contracte, de regulă se încheiau pe o perioadă de un an. Contractul era încheiat cu Consiliul rațional al Sângerei. Nu cunoaște de ce este indicat că a fost încheiat contractul în anul 2012. Când a scris denunțul la Centrul Național Anticorupție careva documente cu el nu ține minte dacă a avut. La Centrul Național Anticorupție la Bălți i s-au cerut toate contractele când a fost chemat. La Centrul Național Anticorupție la Chișinău nu ține minte dacă i s-a cerut să prezinte contractele. Când a fost prezent la Centrul Național Anticorupție la Chișinău a prezentat probe audio pe acest dosar. A prezentat tot ce a avut pe telefon, a înscris pe un disc sau stick, nu poate să zică numele exact. De fiecare dată când a fost sunat de domnul Meun, erau înregistrate acele convorbiri, nu ține minte numărul lor fix. Comunicările dintre el și inculpat aveau loc la rețeaua obișnuită. Asemenea comunicări au avut loc și în ziua în care a transmit laptopul. Transcrierea informației de pe telefon, a realizat-o conectând telefonul la laptop și copiind informația pe CD sau pe stick.

La întrebarea instanței de judecată, martorul a răspuns: Acasă la el a transcris acea informație.

La întrebările apărătorului, martorul a răspuns: De obicei pe stick de model Kingston înscrisa informația. Discurile pe care le folosea în acea perioada nu ține minte cum se numeau. Automat sistema de operare are posibilitate să copie informația. În cadrul urmăririi penale telefonul nu cunoaște dacă i-a fost examinat și dacă s-a întocmit un careva act.

La întrebarea instanței de judecată, martorul a răspuns: Când a dus acea informație la Centrul Național Anticorupție nu știe dacă s-a întocmit un act procesual.

La întrebările apărătorului, martorul a răspuns: Pe Cosic Neli îl cunoaște, lucra la întreprindere în calitate de administrator la Î.I. „*****” sau la „*****” Conect S.R.L. La „***** Conect” S.R.L. persoana respectivă nu cunoaște dacă ocupa o funcție. Când a predat laptopul a fost înzestrat cu tehnică. Laptopul a costat 7 000 lei. Certificatul de garanție a laptopului nu l-a văzut. În certificatul de garanție era scris ***** Sângerei, nu poate explica acest fapt nu cunoaște despre ce este vorba. Nu cunoaște dacă scrisul respectiv de era scris de el. L-au întrebat de

unde cumpără echipament, dar el acea garanție nu a văzut-o niciodată. La rubrica „Poluciateli” nu poate să explice de ce a fost indicat ***** Sângerei. Nu a văzut acel talon de garanție. Nu cunoaște la ce dată și lună a fost procurat laptopul. Cine a procurat nemijlocit acel laptop la fel nu cunoaște. A comunicat că are studii de inginer în telecomunicații. A comunicat că cunoștea asemenea dispozitive nominalizate, adică asemenea genuri de dispozitive, aceste denumiri, deoarece vindea asemenea echipamente. La Centrul Naț*****al Anticorupție nu a lucrat cu asemenea tehnică.

La întrebarea instanței de judecată, martorul a răspuns: Nu cunoaște la cămașă ce echipament era. Cămașa era înzestrată cu sistem video. Era pus într-un bumb la acea cămașă, suplimentar era o geantă. În acea geantă era echipament, nu s-a uitat ce era în acea geantă. Era un buton de pornire a sistemului, din câte își amintește era pe exterior. Pur și simplu i s-a dat geanta și i s-a zis că pur și simplu să pornească. Nu a prezentat nici un act. După asta a întors echipamentul înapoi, i s-a explicat când ajunge la locul respectiv pornește echipamentul de la geanta și când iese să-l stângă. Pe lângă acea geantă și cămașă laptopul era în cutie, el având geantă și cutia s-a deplasat spre „McDonald’s”. Acea geantă se purta din câte își amintise în mână sau pe umăr.

La întrebările apărătorului, martorul a răspuns: ***** Bananu nu l-a echipat cu tehnică specială. Tehnica a fost pusă conform instrucțiunilor de la Centrul Naț*****al Anticorupție. Ei i-au pus dispozitivul. Acțiunea de înregistrare video-audio a fost documentată de ***** ***** . Tehnica audio a fost pusă în funcție de el. De la Centrul Naț*****al Anticorupție i s-a explicat cum trebuie să o pornească. El a oprit de unde i s-a spus. Înregistrarea audio- video nu cunoaște dacă s-a efectuat. Nu cunoaște de ce acea înregistrare nu este anexată la dosar. În ziua în care a fost pentru a treia oară la Centrul Naț*****al Anticorupție la comunicare cu domnul Meaun la telefon, la el era rețeaua Orange. Descifrările convorbirilor telefonice nu le-a prezentat. Potrivit stenogramei din 29 iulie 2015, el crede că de fapt dumnealui l-a sunat, deoarece el nu a răspuns, respectiv l-a sunat el înapoi. Așa se explică că primul este înregistrat apelul său. Întreprinderea „***** *****” îi aparține. Această întreprindere nu ține minte dacă a avut încheiate contracte cu Consiliul ra*****al Sângerei. Nu cunoaște dacă inspecția financiară a constatat fraudarea a două licitații la două întreprinderi ale lui. A fost chemat la Bălți în privința acestuia fapt și i s-au ridicat toate actele. Aproximativ 2 (doi) ani în urmă, dosar penal nu a avut. I s-a ridicat doar actele și a fost chemat de câteva ori la Centrul Naț*****al Anticorupție. Nu cunoaște care a fost dosarul și cu ce s-a finalizat. Au fost ridicate facturile și contractele legate de Consiliul ra*****al. Nu i-a fost restituit contractul nr. 26 din luna februarie 2015, i s-au cerut doar copiile contractelor. La data de 21 august 2015, nu ține minte dacă a avut la întâlnirea cu Meaun *****. Înregistrările comunicărilor au avut loc de pe

nr. *****, era pe bază de android, dar nu ține minte marca telefonului. Vol. I fila dosarului 190, la întâlnirea din data de 21 august 2015, cu Meaun *****: nu este corect că nu a declarat că Meaun ***** urma să se achite luni cu el în totalitate. El era speriat că a venit poliția și l-a luat. Informația care se conține în stenogramă f.d. 190, precum că Meaun a comunicat că luni se va achita cu el, nu ține minte dacă așa a fost. În cadrul aceleiași discuții a întrebat dacă vor fi încheiate contracte pentru anul viitor. A întrebat acest lucru, deoarece Meaun ***** spunea că o să fie președinte mai departe.

La întrebarea instanței de judecată, martorul a răspuns: discuția a avut loc pe telefon, perioada nu o ține minte, dar aproximativ la sfârșitul mandatului. La acea dată când a comunicat telefonic cu Meaun *****, plângerea nu era depusă la organul de urmărire penală. Nu ține minte când a avut loc acea discuție.

La întrebările apărătorului, martorul a răspuns: la data de 21.08.2015, știa că Meaun ***** nu este președinte. Cunoscând că Meaun ***** nu este președinte și efectuând înregistrarea audio, nu ține minte dacă a avut necesitatea să-l întrebe despre contracte. În denunț a indicat că acesta solicită de la el un laptop. Nu ține minte numărul contractului și data, nici suma nominalizată nu-i spune despre nimic. Meaun ***** urma să prelungească contractul dacă îi transmitea acel laptop. Acesta a fost scopul transmiterii laptopului. Contractul de deservire urma să fie încheiat pentru un an de zile.

La întrebarea instanței de judecată, martorul a răspuns: Meaun ***** a comunicat că va vorbi cu o persoană responsabilă din cadrul Consiliului ra*****al. El nu l-a întrebat pe Meaun ***** cu cine va vorbi. Acesta de asemenea nu a pomenit numele persoanei. Mergea vorba strict despre contractul de deservire. I se pare că urma să fie încheiat contract cu „***** Conect” S.R.L. Pentru anul 2015 avea încheiat contract, la momentul discuțiilor avea încheiat contract cu Î.I. „***** *****”. În anul 2016. După câte ține minte tot cu Î.I. „***** *****”. În contractul din anul 2015, una din clauze nu prevedea prelungirea acestuia. El cunoștea că este doar pentru un an de zile.

La întrebările apărătorului, martorul a răspuns: Pentru contractele încheiate până în anul 2015, nu i-a dat nimic în schimb. Laptopul a fost transmis pentru contractul din anul 2016, când contractul din 2015 era valabil.

La întrebarea instanței de judecată, martorul a răspuns: La finele sfârșitului mandatului domnului Meaun *****, în vara anului 2015 i s-a pretins laptopul, în birou la dumnealui la Consiliul ra*****al. În biroul domnului Meaun au avut loc acele discuții la Consiliul ra*****al Sângerei i s-a solicitat laptopul. A fost telefonat de către domnul Meaun ***** și acesta l-a invitat la el în birou. I-a comunicat că are nevoie de un laptop în cadrul discuției. El a comunicat că nu poate la moment să-i dea, deoarece nu îl avea la acel moment. El i-a solicitat majorarea costului serviciilor prestate, iar la acesta solicitare i-a comunicat că nu

poate să adauge și să procure laptopul. La sfârșitul mandatului iarăși a luat vorba de acest laptop. A doua discuție a avut loc după perioada de 2- 3 luni. Acesta a început să-l sune și să-i zică despre laptop. El a comunicat că nu are de unde să-l procure, acesta i-a comunicat că va face contract pentru anul viitor și va fi totul bine. Dumnealui în continuu îl telefona, dar acesta deja nu mai era în funcție, iar el a aflat de la Consiliul că nu vor mai fi încheiate contracte cu el. După aceste fapte deservea Consiliul ra*****al Sângerei, când a fost la deservire una din doamne, care nu ține minte cum o cheamă i-a comunicat că pentru anii viitori este selectată o instituție, care v-a deservi toate instituțiile bugetare. Peste o careva perioada Meaun ***** a început iarăși să-l telefoneze și să insiste să-i aducă laptopul. Despre faptul că a auzit că nu vor mai fi încheiate contracte cu el i-a comunicat telefonic lui Meaun ***** , iar acesta l-a asigurat că va rezolva și totul va fi bine. Meaun ***** i-a dat asigurări că totul va fi bine, ca el va interveni ca acest contract va fi încheiat, deși știa că nu va mai fi încheiat contract cu el. Au trecut 2 zile apoi acesta iarăși a început să-l telefoneze și să-i solicite laptopul, el i-a comunicat că nu are laptopul. Plângerea a fost depusă, apoi i-a fost transmit laptopul. Plângerea a depus-o la Centrul Naț*****al Anticorupție pe bd. Ștefan cel Mare, s-a adresat la etajul 1, era un domn care a chemat o altă persoană și a fost condus într-un birou și plângerea a fost scrisă personal de el.

La întrebările apărătorului, martorul a răspuns: până la data de 5 august 2015, nu a avut intenția să-i transmită laptopul lui Meaun *****. La data depunerii denunțului cunoștea că Meaun ***** nu putea să contribuie la această problemă. Laptopul a fost transmis din motiv că acesta insistă cu apeluri. Nu ține minte din ce motiv a cerut la acea întâlnire prelungirea contractului pentru anul 2016. Până a se adresa la Centrul Naț*****al Anticorupție a înregistrat convorbirile telefonice, când a devenit mai insistent. Denunțul nu l-a pus la Bălți din motiv că avea ore la Universitatea Tehnică. Vol. I f.d. 21-22 nu poate să răspundă din motiv, că nu ține minte. Nu ține minte dacă acesta l-a întrebat prețul laptopului, marca, parametrii. A transmis până la final laptopul că îl telefona continuu și îi zicea că are influență. După adresarea la Centrul Naț*****al Anticorupție, Meaun ***** l-a telefonat. Nu ține minte dacă toate discuțiile au fost înregistrate. Discuții referitor la preț au avut loc. A apărut necesitatea adresării unui denunț, deoarece știa că acesta nu-i va achita suma. Laptopul a fost transmis pentru încheierea contractului în anul 2016, cu Î.I. „*****”.

*În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, martorul ***** , a declarat că, pe parcursul anilor 2012-2015 a prestat servicii de deservire a tehnicii de calcul. Nu ține minte dacă a fost contract cu Consiliul ra*****al. După ce Meaun ***** nu mai era președinte a avut o discuție cu Meaun, la început l-a sunat, apoi a avut o întâlnire, a solicitat un laptop pentru chestii personale. Nu cunoaște de ce l-a solicitat, posibil ca recompense pentru a semna un contract cu*

Consiliul ra****al. Laptopul a fost transmis în localul „McDonald’s”, din Chișinău, bd. Ștefan cel Mare. La întâlnire a fost doar inculpatul și martorul. După această întâlnire, l-a sunat și l-a chemat sub pod la Chișcăreni, s-a dus singur. La acea întâlnire erau mai mulți: Iulia Eremia, din poliție ***** Buza. La acea întâlnire i-a spus că va avea probleme pe motiv că CNA a mers după el în acea seară. L-a dus ***** *****, el nu cunoaște care este atribuția acestuia la cauza dată. La acea întâlnire i s-a spus să urce în mașina unde era inculpatul Meaun ***** , să scrie o recipisă că nu are datorii și că nu are pretenții față de inculpat. Apoi s-a întors la serviciu. Până a transmite laptopul inculpatului, cu 2 zile înainte a scris o cerere la CAN. Era perioada alegerilor. Atunci era consilier. Nu a colaborat cu ***** *****, a venit un ofițer la care a scris cerere. Îl cunoaște pe ***** *****, ofițer CNA. Pe poza nr. 4 este ***** *****, Mihai. Pe poza nr. 3 este fostul primar, *****i, ***** . Poza nr. 5 nu este ***** . Poza nr. 6 este Corcodel ***** , pe alte personae nu le cunoaște. F.d. 28, Vol. 2 foaia individuală îi aparține. Semnătura pe contractual individual din 2014 îi aparține. F.d. 43-59, f.d. 47 cu actul respectiv nu a făcut cunoștință. Atunci inculpatul deținea funcția de președinte. Nu a fost instruit cum să se comporte la predarea laptopului.

- **Declarațiile martorului,** ***** *****, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a declarat că, l-a cunoscut personal pe domnul Meaun ***** când a ocupat funcția șef adjunct al Inspectoratului de poliție Sângerei în luna iunie - iulie a anului 2015. Dumnealui era președintele ra****ului Sângerei. În careva relație de rudenie nu se aflau, erau cunoscuți strict legat de activitate. Adică participau la ședințe împreună în fiecare zi de luni a săptămânii, alte intersecții nu au avut. De atunci din luna august nu au mai vorbit, nu sau mai întâlnit, nici la telefon nu au vorbit, nici în particular. Referitor la caz nu și-a amintit data precisă, dar la sfârșitul lunii august 2015, a fost telefonat de o persoană pe nume ***** *****, care l-a rugat să vorbească cu o persoană ca să se întâlnească cu domnul președinte, după care i-a răspuns că nu cunoaște orașul Sângerei și că nu îl poate ajuta cu absolut nimic. ***** ***** l-a rugat să-i zică măcar pe cineva care îl cunoaște, iar el i-a zis că poate îl știe ***** ***** . Ce au vorbit deja ei doi și ce a fost în continuare nu cunoaște absolut nimic și nici nu s-a interesat. Asta este tot ce poate comunica referitor la acest caz.

La întrebările procurorului, martorul a răspuns: Nu cunoaște dacă ***** ***** l-a telefonat pe ***** ***** . O întâlnire cu ***** ***** și Meaun Gheroghe a avut atunci când a plecat acasă. Nu i-a spus de ce vor să se întâlnească. El a spus că nu cunoaște nicio persoană, și el s-a retras din acea discuție. Acel ***** ***** nu deținea nicio funcție publică, se cunoaștea de mai demult cu el.

La întrebările instanței de judecată, martorul a răspuns: ***** era membru al Partidului Liberal Democrat din Moldova, dar ce funcție deținea nu și-a amintit. Dacă nu se greșește ceva organiza sub aspect politic. Ceva sume de bani în

interesele partidului în acea perioadă nu a donat. După reținerea lui Meaun ***** cu ***** nu au discutat despre domnul Meaun, nu s-a interesat. Altceva important care avea tangență la caz nu cunoaște.

În cadrul ședinței instanței de apel, martorul, ***** *****, a declarat că, pe inculpat îl cunoaște, pe când era șef adjunct al Inspectoratului de Poliție Sângerei. Pe ***** ***** nu-l cunoaște. Nu dispune de informații privind procurarea laptopului. În luna august 2015, Meaun ***** s-a adresa la el ca să telefoneze niște persoane a căror nume nu le cunoaște, să vină să vorbească cu Meanu *****. El a spus că nu cunoaște așa persoane. S-a întâlnit cu Meaun *****. Nu-și aduce aminte cine mai era prezent, dar ***** ***** era prezent.

5.5. De asemenea, întru confirmarea vinovăției inculpatului, Meaun *****, în comiterea infracțiunilor incriminate au fost invocate următoarele materiale ale cauzei penale:

- **Conținutul declarațiilor martorului**, ***** *****, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a declarat că, nu se află în nicio relație cu inculpatul. Pe domnul Meaun ***** îl cunoaștea din anul 2008, a făcut cunoștință în ra*****ul Sângerei, au lucrat împreună în domeniul politicii și nu l-a văzut probabil din anii 2016-2017. Cunoaște de ce este învinuit domnul Meaun ***** , poate să zică că l-a sunat într-o zi, nu a știut să zică în ce an, dar aproximativ în anii 2015-2016 și i-a comunicat că are o problema și dacă ar putea să ajungă la o discuție cu un cetățean pe nume *****. Pe atunci ocupa funcția de secretar politic al organizației teritoriale Sângerei a PLDM. I-a comunicat că este o problemă cu domnul ***** *****, acesta a cumpărat un laptop și nu i-a dat banii integral. Domnul Meaun a cumpărat laptopul de la domnul *****. La rugat să-l sune pe domnul comisar ***** ca să organizeze o întâlnire cu domnul ***** ca să-i dea restul banilor. Respectiv l-a telefonat pe domnul ***** și l-a rugat să facă o întâlnire cu domnul ***** *****. Domnul ***** i-a comunicat că deja nu mai este în teritoriu și că îl sună pe domnul ***** , care atunci acesta era șef la poliție economică. Personal nu-l cunoștea pe domnul *****. După care domnul ***** l-a telefonat și a organizat întâlnirea cu domnul ***** *****. A plecat spre satul Biliceni, Chișcăreni acolo a venit domnul ***** cu domnul ***** ***** și domnul Meaun ***** a avut o discuție în mașină lui de marca „Dacia”. În timp ce ei discutau, împreună cu ***** a stat afară și de acolo s-au despărțit. S-au despărțit la Biliceni Vechi cu domnul Meaun *****. Nu cunoaște al doilea capăt de învinuire.

La întrebările procurorului, martorul a răspuns: Acea întâlnire i-a părut suspectă. Dar nu știa alte detalii. Domnul Meaun ***** i-a spus că a avut o întâmplare recent cu domnul ***** ***** , dar detalii nu cunoștea. Întâlnirea a avut loc pe traseu, chiar atunci la momentul organizării i-a părut suspectă.

La întrebările instanței de judecată, martorul a răspuns: Deși i-a părut suspectă nu poate să zică de ce a ajutat la acea întâlnire. Posibil era la mijloc relația de șef subaltern.

La întrebările procurorului, martorul a răspuns: Domnul Meaun ***** era președintele organizației teritoriale a PLDM, iar el era secretarul organizației. Era o subordonare pe linie de partid. Nu cunoaște dacă acel laptop era procurat în interes personal sau pentru partid. Domnul Meaun ***** i-a zis că vrea să-i achite restul banilor lui ***** *****, dar ce au discutat în mașina el nu cunoaște. Deși domnul Meaun ***** putea pur și simplu să transmită banii domnului ***** ***** totul s-a întâmplat brusc și nu a asimilat situația, respectiv nu a dat multe întrebări. Deși era vorba de o sumă restantă, nu avea pe atunci la cine să apeleze înafara de domnul ***** ca să dea de domnul ***** *****.

La întrebările instanței de judecată, martorul a răspuns: cu domnul ***** ***** până la momentul întâlnirii nu a avut discuții separate, dar se cunoștea cu domnul ***** ***** . După acea întâlnire a avut întâlniri cu domnul ***** ***** , s-au întâlnit cu siguranță de 10 ori. Pe parcursul acelor întâlniri nu a atins niciodată subiectul despre întâlnirea de la Biliceni. Nu a întrebat ce discuție a avut loc și nici nu s-a interesat. A comunicat că alte aspecte nu cunoaște, completări nu are.

- **Conținutul declarațiilor martorului,** ***** ***** , care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a declarat că, îl cunoaște pe domnul Meaun ***** , dar nu este cu el în nicio relație. La data de 26 august 2013, la ora 16:45 a fost telefonat din unitatea de gardă a IP Sângerei și i s-a spus că trebuie să se prezinte în birou la șeful Inspectoratului de poliție. Acesta s-a prezentat la șeful IP Sângerei, ***** Joncu și i-a zis că trebuie să plece la consiliul ra*****al Sângerei în birou la președintele ra*****ului. S-au deplasat pe loc, a făcut cunoștința cu domnul Meaun ***** și i-a spus ca șoferul acestuia este bolnav și urmează ca pe data de 27 august 2013, să se deplaseze într-o direcție, iar a doua zi la ora 8:00 trebuia să fie la Consiliul ra*****al. S-au deplasat în Ungheni la deschiderea gazoductului Iași - Ungheni.

La întrebările procurorului martorul a răspuns: În acel moment avea funcția de subofițer al Serviciul de patrulare. În deplasarea făcută în orașul Ungheni, a fost la volanul automobilului „Skoda Superb” RMA 271. Nu a avut doar o singură deplasare de acest gen, când îi dădea indicații șeful IP Sângerei atunci pleca. Peste hotarele R. Moldova deplasări cu automobilul administrației ra*****ului Sângerei a avut în România la Iași, București și Târgul Mureș. A condus și automobilul de model „Hunday Tucson” de culoare neagră SG 422, nu poate să zică cu exactitate seria numerelor de înmatriculare, acel automobil aparținea la fel Consiliului ra*****al Sângerei, în certificatul de înmatriculare scria Președintele ra*****ului Sângerei. Pentru zilele în care făcea deplasările cu domnul Meaun ***** nu i se achita nimic altceva decât salariul. Pentru deplasările peste hotarele țării cu domnul

Meaun ***** nu scria raport că urmează să părăsească teritoriul R. Moldova. El avea indicații de la șeful IP Sângerei, respectiv despre fiecare deplasare cunoștea șeful Inspectoratului.

La întrebările instanței de judecată, martorul a răspuns: Nu a avut în cauza penală alta calitate procesuală decât martor.

La întrebările procurorului, martorul a răspuns: Nu cunoaște cine îl înlocuia când pleca în deplasare.

- **Conținutul declarațiilor martorului, *******, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a declarat că, îl cunoaște pe domnul Meaun, nu sunt în relații ostile, sunt în relații bune. Ultima dată a comunicat în anul 2014 - 2015. În vara anului 2015, deținea funcția de șef la investigarea fraudelor economice în cadrul IP Sângerei. A primit un apel de la șeful IP Sângerei, ***** , rugându-se să se întâlnească cu o persoană pe nume ***** pentru a discuta și după posibilitate să-l ajute. Întâlnindu-se cu ***** , dumnealui l-a rugat să se întâlnească cu domnul ***** , probabil ***** , pentru a se întâlni cu domnul Meaun ***** pentru o oarecare discuție spunându-i ca vor fi în marginea satului Beliceni. El a plecat la domnul ***** la oficiu, dumnealui activa în piața Rio din or. Sângerei, dumnealui se ocupa cu reparația și realizarea calculatoarelor. În oficiu i-a spus care este situația că domnul Meaun ***** dorește să vorbească cu dumnealui, după a dat acordul ca să meargă cu dânsul. În satul Beliceni a coborât din mașină și s-a urcat în acealaltă mașină în care se afla domnul ***** . După ce a stat aproximativ 30 minute în mașină, l-a dus înapoi la oficiu.

La întrebările procurorului, martorul a răspuns: Numele de familie a lui ***** era ***** . Nu cunoaște dacă ***** era cu cineva în mașină sau nu. El îl cunoaște pe domnul Meaun din spusele lui ***** . La urmărirea penală nu a comunicat că-l cunoaștea pe domnul Meaun din motiv că nu cunoaște cum i s-a acordat întrebarea.

La întrebările instanței de judecată, martorul a răspuns: Mașina era de model „Dacia” cu inscripția PLDM geamurile din spate erau fumurii. Mașina era poziționată cu spatele. Nemijlocit s-au oprit aproximativ la o distanță de 10-20 metri, discuția dintre el și ***** a avut loc între automobile. Acest ***** s-a deplasat spre mașina parcată și nu ține minte unde exact s-a urcat. Discuția a durat 30 minute, iar el cu ***** au discutat între automobile afară, doar afară au stat. După ce ***** ***** s-a întors în mașină, s-au întors înapoi la oficiu. S-au deplasat o perioadă de aproximativ 10- 15 minute. ***** ***** s-a urcat în față când s-a întors înapoi în mașină. La întoarcere nu și-a permis să se intereseze ce discuții a purtat cu ***** .

La întrebările procurorului, martorul a răspuns: Nu cunoștea faptul că ***** era membru PLDM. Lui i s-a comunicat că domnul Meaun Ghgeorghe dorește să

se întâlnească cu domnul *****. După cum a înțeles din acea discuție că ***** era intermediarul dintre domnul Meaun și domnul *****.

La întrebările instanței de judecată, martorul a răspuns: L-a rugat doar fizic să organizeze întâlnirea. ***** i-a comunicat că urmează să clarifice careva probleme. Șeful care l-a telefonat nu i-a dat careva detalii. El a fost telefonat de șef, pe urmă s-a întâlnit cu ***** în cadrul acelei discuții el i-a comunitat. Cu ***** s-a întâlnit în orașul Sângerei la intrare. Nemijlocit ***** a solicitat de la el ca să plece la oficiu la domnul ***** să-l întrebe dacă acceptă să se întâlnească cu domnul Meaun *****. Dacă acceptă să-l aducă el în satul Beliceni. Practic nu a discutat altceva nimic.

La întrebările procurorului, martorul a răspuns: Din discuții a înțeles ca domnul Meaun avea ceva de clarificat cu domnul *****. Din câte a înțeles domnul ***** era și el un intermediar. Nu i-a pus întrebarea de ce anume el era intermediarul, nu a avut careva motive să-i pună această întrebare, nu i-au apărut careva suspiciuni.

La întrebarea instanței, martorul a răspuns: Nu i-a pus întrebarea de ce el a fost intermediarul. Îndeplinea ordinele superiorilor în dependență de solicitare. Dacă stăteau la mijloc mijloacele financiare în cuantum de 10.000 lei, atunci avea să ceară mai multe detalii.

La întrebarea apărătorului, martorul a răspuns: Cele relatate nu poate să zică cu certitudine în ce perioadă.

La întrebările instanței de judecată de judecată, martorul a răspuns: Unde era parcată mașina de modelul „Dacia”, cu aproximație poate să zică că era câmp și creștea grâu. Nu ține minte în ce era îmbrăcat el, domnul ***** era îmbrăcat în îmbrăcăminte de vară la fel și domnul *****. Unele circumstanțe le ține minte, deoarece i s-au întipărit mai pronunțat. În același an a fost audiat la Centrul Național Anticorupție. Declarațiile în documentul de audiere le-a scris personal. Acele declarații le-a citit, apoi le-a semnat.

La întrebările apărătorului, martorul a declarat că: În cadrul audierii mai întâi a fost expunerea lui, apoi au fost careva concretizări, întrebări din partea persoanei care l-a audiat. La audiere era o singură persoană.

Întrebările acordate se refereau la caz. A comunicat că nu își aduce aminte întrebările acordate.

La întrebările instanței de judecată, martorul a răspuns: A comunicat că nu își aduce aminte dacă întrebările erau consemnate sub formă de răspunsuri sau dacă el singur a relatat.

La întrebările apărătorului, martorul a răspuns: În afara de cele scrise în declarații a explicat verbal după care a scris în procesul verbal. Între el și ofițerul care l-a audiat a fost o convorbire. Întrebările care i le-a adresat nu cunoaște de ce nu au fost indicate în procesul verbal de audiere.

La întrebările instanței de judecată, martorul a răspuns: Întrebările i-au fost acordate până a început să consemneze declarațiile. El personal i-a citit declarațiile ofițerului, care le-a citit și el personal. Careva întrebări după aceasta nu i-au fost acordate. A semnat declarațiile după ce au fost citite și de ofițer.

La întrebările apărătorului, martorul a răspuns: În activitatea lui profes****ală nu întocmea procese verbale de audiere. Până la data audierii ca martor nu a mai fost anterior audiat.

La întrebările instanței de judecată, martorul a răspuns: Drepturile și obligațiile nu își aduce aminte cum i-au fost aduse la cunoștință. Nu își aduce aminte dacă singurul act semnat în ziua când a fost la Centru Naț****al Anticorupție au fost declarațiile. Drepturile și obligațiile i-au fost aduse la cunoștință până la audiere.

La întrebările apărătorului, martorul a răspuns: Ofițerul care l-a audiat careva completări nu a efectuat, dar nu poate să zică cu certitudine. Până a începe audierea ofițerul i-a comunicat în ce este învinuit Meaun *****.

5.6. *La fel, întru confirmarea vinovăției inculpatului, Meaun *****, în comiterea infracțiunilor incriminate au fost invocate următoarele materiale ale cauzei penale:*

Cauza penală nr. 2015970410

Volumul I

- f.d. 15-16 – Proces verbal de audiere a martorului din 05.08.2015;
- f.d. 18 – Proces verbal de ridicare din 06.08.2015;
- f.d. 21-22 – Anexă la procesul-verbal din 06.08.2015;
- f.d. 23 – Ordonanță de recunoaștere și anexare la dosar a corpurilor delictive din 06.08.2015;
- f.d. 28 - Proces verbal de ridicare din 26.08.2015;
- f.d. 29-33 - Proces verbal de cercetare a obiectelor din 26.08.2013;
- f.d. 36-37 - Proces verbal de examinare din 21.08.2015;
- f.d. 58 - Proces verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigații din 10.09.2015;
- f.d. 159 -166 - Proces verbal privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice din 24.08.2015;
- f.d. 186-191 - Proces verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor din 26.10.2015 și anexa nr. 1;
- f.d. 199 - Proces verbal de cercetare a obiectelor din 30.11.2015.

Volumul II

- f. d. 2 – Ordonanță privind efectuarea percheziției din 07.10.2015;
- f.d. 7-8 – Proces verbal de percheziție din 20.10.2015;
- f.d. 14-16 - Proces verbal de percheziție din 20.10.2015;

f.d. 17-21 - Proces verbal de cercetare a documentelor din 10.12.2015;
f.d. 25 -26 - Proces verbal de ridicare din 08.12.2015;
f.d 27-32 - Copie contract nr. 40 din 08.04.2014;
f.d. 25-26 - Proces verbal de ridicare din 08.12.2015;
f.d 60-61 - Proces verbal de cercetare a documentelor di 09.12.2015;
f.d. 64-65 - Proces verbal de audiere a martorului din 05.11.2015;
f.d 66-69 - Proces – verbal de audiere a martorului din 09.11.2015;
f.d. 70-71 - Proces verbal de audiere a martorului din 17.11.2015;

Cauza penală nr. 2015970676

Volumul IV

f.d. 25 - proces verbal de ridicare din 23 martie 2015;
f.d. 26 - ordonanța de ridicare din 23 octombrie 2015;
f.d. 27 - proces verbal de ridicare din 23.10.2015
f.d. 28 - ordin nr. 44 ef din 29.08.2014;
f.d. 29 - ordin nr. 46 ef din 18.09.2015;
f.d. 30 - ordin nr. 33 ef din 03.07.2015;
f.d. 31-32 - extras din ordin din 07 martie 2013;
f.d. 33 - extras din ordin nr. 36 ef din 04 iulie 2014;
f.d. 34 - extras din ordin nr. 654 ef din 04.09.2015;
f.d. 35 - extras din ordin nr. 382 ef din 20.09.2013;
f.d. 36 - extras din ordin nr. 111 ef din 26 noiembrie 2010;
f.d. 37-38 - fișa postului din 07.07.2014;
f.d. 39 - extras din ordin din 26 martie 2013;
f.d. 40-41 - extras din ordin nr. 36 ef din 07 martie 2013;
f.d. 140-142 informație cu privire la plățile efectuate în perioada martie 2013-
iunie 2015;
f.d. 143 - proces verbal de examinare a documentelor din 20 martie 2017;
f.d. 156 - proces verbal de examinare a documentelor din 20 martie 2017;
f.d. 234 extras din ordin nr. 59 ef din 14 martie 2013;
f.d. 235 extras din ordin nr. 365 ef din 06 septembrie 2013;
f.d. 246- proces verbal de examinare a documentelor din 11 mai 2017.

5.7. Colegiul Penal cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile părților date în ședința de judecată și probele administrate, constată că prima instanță a conchis corect că ***inculpatul, Meaun ********, urmează a fi ***achitat*** de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute ***324 alin. (3) lit. a) din Codul penal, coruperea pasivă***, caracterizată prin „*pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de către o persoană cu funcție de demnitate publică, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale*”, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele

infracțiunii incriminate, precum și de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute **art. 42 alin. (5), 45, 327 alin. (1) din Codul penal**, *abuzul de serviciu*, caracterizat prin *„complicitatea, la folosirea intenț****ată de către o persoană publică a situației de serviciu, în interes material și personal, cauzând daune în proporții considerabile intereselor publice”*, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

5.8. În acord cu prevederile art. 389 alin. (1) din Codul de procedură penală, *„sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată”*.

Potrivit art. 390 alin. (1) pct. 1) și 3) din Codul de procedură penală, *„sentința de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii”*.

Conform art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală, *„toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective”*.

Potrivit art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, *„fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor”*.

În conformitate cu art. 52 alin. (1) din Codul penal, *„se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă”*.

Conform art. 113 din Codul penal, *„se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători”*.

5.9. Potrivit art. 415 alin. (2¹) din Codul de procedură penală, *„judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărîre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului”*.

Conform art. 8 alin. (3) din Codul de procedură penală, *„concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri*.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului”.

Potrivit jurisprudenței Înaltei Curți de la Strasbourg, în ceea ce privește principiul prezumției nevinovăției, reflectat în art.6 § 2 CEDO, se enunță că, principiul prezumției de nevinovăție impune, între altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii completului de judecată să nu pornească de la ideea preconcepută că inculpatul a săvârșit fapta incriminată, sarcina probei revine acuzării și orice îndoială este în avantajul persoanei acuzate. În plus, acuzarea are obligația de a-i preciza persoanei în cauză ce acuzații i se aduc – pentru a-i oferi ocazia să își pregătească și să își prezinte apărarea în mod corespunzător, și de a oferi probe suficiente pentru a întemeia o declarație de vinovăție (*Barberà, Messegué și Jabardo împotriva Spaniei, pct. 77; Janosevic împotriva Suediei, pct. 97*). Astfel, dreptul oricărui acuzat de a fi prezumat nevinovat și de a solicita ca acuzarea să aibă obligația de a dovedi acuzațiile formulate împotriva sa intră sub incidența noțiunii generale de proces echitabil, în sensul art.6 § 1 CEDO, care se aplică procedurii de stabilire a pedepsei (*Phillips împotriva Regatului Unit, pct. 39-40; Grayson și Barnham împotriva Regatului Unit, pct. 37 și 39*).

Colegiul Penal notează că, potrivit jurisprudenței naț*****ale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, având în vedere dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpatul fusese achitat. Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere a anumitor martori ai acuzării solicitați de părți (*hotărârile CEDO Popovici împotriva Moldovei din 27 noiembrie 2007, §72 și Dănila împotriva României din 8 martie 2007, §62-63*). Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care depozitiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinuitului (*hotărârea CEDO Spînu împotriva României din 29 aprilie 2008, §60*).

*În cauza Asim*****ese contra Moldovei, hotărârea din 07.01.2020, Curtea a constatat că condamnarea reclamantului fără audierea repetată a martorilor, după ce acesta a fost achitat de prima instanță, a fost contrară garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 paragraf 1 din Convenție.*

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță, cât și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului.

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capean contra

Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Astfel, la judecarea apelului procurorului din cadrul Procuraturii Anticorupție, Bocșanean Mariana, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 mai 2023, prin care a fost pronunțată o sentință de achitare în privința inculpatului, Meaun *****, Colegiul penal în temeiul art. 415 alin. (2¹) din Codul de procedură penală și ținând cont de principiul consacrat în jurisprudența națională și jurisprudența CtEDO, potrivit căreia „*instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpatul fusese achitat*”, a purces la o nouă audiere a inculpatului, și a anumitor martori care au fost solicitați de a fi audiați prin demersul formulat de acuzatorul de stat.

La caz, instanța de apel, în prezența imposibilității audierii martorilor acuzării *****, *****, *****, ***** și *****, *****, a audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, inculpatul, Meaun *****, și martorii, *****, *****, *****, *****.

În contextul respectiv, Colegiul penal menționează că acțiunile procurorului, care au fost îndreptate spre asigurarea prezenței martorilor acuzării și audierii acestora, dar care nu au dus la rezultatul scontat, nu îndreptățesc instanța de apel de a pune la baza condamnării inculpatului, după o sentință de achitare, declarațiile martorilor acuzării date în fața primei instanțe, or, prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, anterior enunțate, nu instituie o careva excepție în aplicarea lor.

Referitor la lipsa asigurării de către procuror a prezenței martorilor acuzării, *****, *****, *****, ***** și *****, *****, în condițiile în care au fost întreprinse toate măsurile de a asigura prezența martorilor în instanță, Colegiul penal notează că sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine anume procurorului, iar neasigurarea prezenței martorilor respectivi în termen rezonabil, precum și renunțul expres al procurorului la audierea acestora în instanța de apel, a determinat instanța de apel la examinarea cauzei în ordine de apel în lipsa acestor martori.

Astfel, Colegiul penal reținând aprecierile instanței de fond cu referire la ansamblul probelor administrate de acuzatorul de stat în vederea probării vinovăției inculpatului, Meaun *****, în comiterea infracțiunilor incriminate și apreciindu-le în coraport cu lucrările instanței de apel efectuate în conformitate cu art. 415 alin. (2¹) din Codul de procedură penală, atestă că, acuzatorul de stat nu a prezentat instanței de apel probe pertinente, concludente, utile și veridice care apreciate din punct de vedere al coroborării lor să demonstreze faptul că, concluziile instanței de fond despre achitarea inculpatului, Meaun *****, în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 324 alin. (3), lit. a) și art. 42 alin. (5), 45,

327 alin. (1) din Codul penal, sunt eronate și care urmează a fi desființate, prin pronunțarea unei sentințe de condamnare.

Or, prin probele administrate de acuzatorul de stat, în instanța de apel, Colegiul Penal a stabilit că acestea prezintă aceiași semnificație probatorie care a fost constatată și de către instanța de fond, respectiv, instanța de apel nu a stabilit nici un temei de a reține o altă apreciere a probelor administrate în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, deoarece acuzatorul de stat, nici la judecarea apelului nu a demonstrat vinovăția inculpatului în comiterea faptelor prejudiciabile.

5.10. *Cu referire la învinuirea inculpatului, Meaun *****, în baza art. 324 alin. (3) lit. a) din Codul penal, instanța de apel reține următoarele.*

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (3) lit. a) din Codul penal, are un caracter multiplu, *obiectul juridic principal* îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoana cu funcție de demnitate publică a obligației de a pretinde remunerația în strictă conformitate cu legea; *obiectul juridic secundar* îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică (morală) a persoanei.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) din Codul penal, îl reprezintă remunerația ilicită, bunurile, serviciile, privilegiile, avantajele ce nu i se cuvin persoanei cu funcție de demnitate publică.

Prin „*bunuri*” trebuie de înțeles bunuri corporale sau incorporale, mobile ori imobile, tangibile sau intangibile, ori actele juridice sau documentele atestând proprietatea acestor bunuri sau drepturile referitoare la acestea.

O cerință obligatorie este ca bunurile, serviciile, privilegiile, avantajele, ofertele ori promisiunile sub orice formă să nu i se cuvină persoanei cu funcție de demnitate publică.

De asemenea, este necesar ca remunerația ilicită să constituie un contra echivalent al conduitei pe care persoana cu funcție de demnitate publică se angajează să o aibă, adică al îndeplinirii sau neîndeplinirii, întârzierii sau grăbirii, îndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art. 324 alin. (3) lit. a) din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de extorcare, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei cu funcție de demnitate publică, pentru aceasta sau pentru o altă persoană.

Pot fi deosebite următoarele trei modalități factice de extorcare: 1) punerea victimei într-o situație care o impune să-i transmită făptuitorului remunerația ilicită, pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime ale victimei; 2) amenințarea cu lezarea intereselor legitime ale victimei

(nu lezarea efectivă), în cazul încare aceasta nu-i transmite făptuitorului remunerația ilicită; 3) nesatisfacerea solicitării victimei, astfel încât aceasta este nevoită să transmită remunerația ilicită către făptuitor, pentru a evita lezarea intereselor sale legitime.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 324 alin. (3) lit. a) din Codul penal, se exprimă prin intenția directă, fiind urmărită obținerea avantajelor nepatrimoniale sau a unui interes material.

Infracțiunea specificată la alin. (3) art. 324 din Codul penal, este o infracțiune *formală*. Ea se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.

Subiectul special al infracțiunii specificate la art. 324 alin. (3) lit. a) din Codul penal este **persoana cu funcție de demnitate publică**.

Potrivit art. 123 alin. (3) din Codul penal „**persoană cu funcție de demnitate publică se înțelege persoana al cărei mod de numire sau de alegere este reglementat de Constituția Republicii Moldova sau care este investită în funcție, prin numire sau prin alegere, de către Parlament, Președintele Republicii Moldova sau Guvern, altă persoană cu funcție de demnitate publică stabilită prin lege, persoana căreia persoana cu funcție de demnitate publică i-a delegat împuternicirile sale**”.

Respectiv, potrivit prevederilor menționate *supra*, pentru atragerea la răspundere penală a lui Meaun ***** este necesar ca circumstanțele de fapt stabilite să fie înscrise în componența de infracțiune formată din patru elemente ale infracțiunii: obiectul; latura obiectivă; latura subiectivă și **subiectul**.

Din această aserțiune, rezultă că lipsa chiar și a unei singure caracteristici a subiectului infracțiunii în cauză echivalează cu lipsa în cele săvârșite a componenței de infracțiune.

Pe parcursul întregului proces penal, inculpatul Meaun *****, a menționat faptul că, „*l-a apelat pe ***** după terminarea mandatului său de președinte, respectiv nu mai deținea funcția de demnitate publică. Mai mult ca atât în discuțiile telefonice la întrebat pe ***** care este prețul laptopului și i-a solicitat să-i găsească ceva mai ieftin*”.

În probarea învinuirii, acuzarea face trimitere la declarațiile martorului, *****, care a comunicat că „*a făcut în anul 2011-2012, un contract de deservire pe un an cu Consiliul raional Sângerei, după care timp de 4 (patru) ani a deservit Consiliul raional Sângerei. Ultimul an înainte de a se finisa contactul a vorbit cu domnul Meaun ***** ca să facă un contract, el avea atunci funcția de președinte al Consiliul raional Sângerei, nu ține minte exact ce i-a spus domnul Meaun *****, doar că avea nevoie de un laptop în scopuri personale. Pentru contractele încheiate până în anul 2015, nu i-a dat nimic în schimb. Meaun ***** i-a dat asigurări că totul va fi bine, ca el v-a interveni ca acest contract va*

*fi încheiat, deși știa că nu va mai fi încheiat contract cu el. Laptopul a fost transmis pentru încheierea contractului în anul 2016, cu Î.I. „***** *****”. La data de 21.08.2015, știa că Meaun ***** nu este președinte. La data depunerii denunțului cunoștea că Meaun ***** nu putea să contribuie la această problemă. Discuții referitor la preț au avut loc. A apărut necesitatea adresării unui denunț, deoarece știa că acesta nu-i va achita suma”.*

*În cadrul ședinței instanței de apel, martorul, ***** *****, a declarat că, „după ce Meaun ***** nu mai era președinte a avut o discuție cu acesta, la început l-a sunat, apoi a avut o întâlnire, a solicitat un laptop pentru chestii personale. Nu cunoaște de ce l-a solicitat, posibil ca recompense pentru a semna un contract cu Consiliul ra*****al. Alte solicitări nu au fost”.*

Totodată și martorul, ***** *****, audiat în cadrul ședinței instanței de apel, a oferit informație vagă referitor la învinuirea adusă inculpatului, Meaun *****.

Astfel că, instanța de fond corect a constatat starea de fapt, menț*****înd că, inculpatul, Meaun ***** , în cadrul discuțiilor cu ***** ***** din 29.07.2015 și 31.07.2015 ar fi solicitat de la acesta un laptop, iar la data de 21.08.2015, s-a întâlnit cu cet. ***** ***** în incinta cafenelei „McDonald’s” situată pe bd. Ștefan cel Mare, 134/1 din mun. Chișinău, unde a acceptat și primit de la ultimul laptopul de model „Acer Aspire V3-33 1 Steel Gray”, fapt care a fost recunoscut de către inculpatul, Meaun ***** , și martorul, ***** *****, doar că la datele în care se pretinde că ar fi comis infracțiunea de corupere pasivă, 29.07.2015, 31.07.2015, 21.08.2015, inculpatul, Meaun ***** , nu mai era președinte al Consiliului ra*****al Sângerei, nefiind cu siguranță persoană cu funcție de demnitate publică, prin prisma art. 123 Cod penal și respectiv, subiect special al infracțiunii specificate la art. 324 alin. (3) lit. a) din Codul penal.

Colegiul penal cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată, cât și în ședința instanței de apel, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile părților date în ședința de judecată și probele administrate, constată că acuzarea nu a prezentat instanței judecătorești probe și argumente suficiente care să demonstreze faptul că inculpatul, Meaun ***** , exercitând funcția de președinte al Consiliului ra*****al Sângerei, în baza deciziei Nr. 5/1 din 13.07.2011, fiind astfel în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (3) din Codul penal, persoană cu funcție de demnitate publică, având una din atribuțiile de bază, conform prevederilor art. 53 alin. (1) lit. g) a Legii Nr. 436 din 28.12.2006, privind administrația publică locală, să semneze actele și contractele încheiate în numele ra*****ului sau al Consiliului ra*****al, în perioada anului 2013, anterior încheierii contractului de întreținere și deservire a tehnicii de calcul nr. 93 din 15.11.2013, cu SRL „***** Conect”, precum și în perioada anului 2014, anterior încheierii contractului de întreținere și deservire a tehnicii de calcul nr. 42 din 08.04.2014, cu SRL „***** Conect”, Meaun ***** ,

acț****ând cu intenție directă, având competența de a semna contractele încheiate în numele ra****ului pe care îl conducea, în cadrul negocierilor inițiate cu SRL „**** Conect”, a pretins de la administratorul acestei societăți ****, bunuri ce nu i se cuvin, iar la 29.07.2015 și 31.07.2015, Meaun **** în cadrul discuțiilor avute cu administratorul SRL „**** Conect” ****, a pretins de la acesta un laptop, pentru faptul încheierii contractelor de deservire și întreținere a tehnicii de calcul dintre SRL „**** Conect” și Consiliul ra****al Sângerei pentru perioada anilor 2013-2014, urmare a înțelegerii avute anterior încheierii contractelor respective.

Astfel, instanța de fond justificat a conchis că, probele invocate de acuzare nu pot impune soluția de condamnare a lui Meaun ****, or, în ședința instanței de apel s-a stabilit cu certitudine că inculpatul la data de 29.07.2015, 31.07.2015 și 21.08.2015, nu era subiect al infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) din Codul penal.

Prin urmare, chiar dacă inculpatul, Meaun ****, a întreprins careva acțiuni la data de 29.07.2015, 31.07.2015 și 21.08.2015, care s-ar fi materializat prin solicitarea și acceptarea unui laptop de model „Acer Aspire V3-33 1 Steel Gray”, din probele acumulate la dosar rezultă cu certitudine că la aceste date inculpatul nu mai era președinte al Consiliului ra****al Sângerei, adică persoană cu funcție de demnitate publică în sensul prevederilor art. 123 alin. (3) din Codul penal.

În acest context, martorul, ****, a declarat că „Nu ține minte din ce motiv a cerut la acea întâlnire prelungirea contractului pentru anul 2016. Laptopul a fost transmis pentru încheierea contractului cu Î.I. „****” pentru anul 2016”.

Respectiv, Colegiul penal constată cu certitudine că prima instanță corect a stabilit lipsa calității de subiect special a lui Meaun **** la infracțiunea prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) din Codul penal.

Argumentul procurorului precum că, momentul consumării actului corupt****al incriminat a avut loc în anul 2013 și la acea etapă inculpatul deținea funcția publică este nefondat, or, deși se pretinde că Meaun **** a pretins laptopul de la **** pentru perioada anilor 2013-2014, urmare a înțelegerii avute anterior încheierii contractelor respective, aceste afirmații ale organului de urmărire penală sunt lipsite de suport probator, declarative, nefiind anexat în acest sens nicio probă, de vreme martorul, ****, atât în cadrul ședinței instanței de fond, cât și în cadrul ședinței instanței de apel a menț****at faptul că, „pentru contractele încheiate până în anul 2015, nu i-a dat nimic în schimb inculpatului. Laptopul a fost transmis pentru încheierea contractului pentru anul 2016 cu Î.I. „****”. La data de 21.08.2015, știa că Meaun **** nu este președinte. La data depunerii denunțului cunoștea că Meaun **** nu putea să contribuie la această problemă. Discuții referitor la preț au avut loc”.

Respectiv, la caz, se atestă că, lipsa calității de subiect special al infracțiunii incriminate - *persoană cu funcție de demnitate publică*, exclude răspunderea penală a inculpatului, Meaun *****, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) din Codul penal.

Prin urmare, inculpatul, Meaun *****, în conformitate cu prevederile art. 390 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, a fost întemeiat achitat, deoarece fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) din Codul penal.

5.11. *Cu referire la învinuirea adusă inculpatului, Meaun *****, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 45, 327 alin. (1) din Codul penal, instanța de apel menț***ează că, instanța de fond a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind nevinovăția inculpatului, Meaun *****, și pe acest capăt de acuzare, or, acuzarea nu a prezentat probe pertinente, concludente și utile, care ar proba vinovăția inculpatului, Meaun *****, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 45, 327 alin. (1) din Codul penal.*

Astfel că, Meaun ***** este învinuit că prin participație complexă, având calitatea de complice, prin înțelegere prealabilă cu cet. ***** Ștefan, care în baza ordinului IGP nr. 56 EF din 14 martie 2013, activa în funcția de șef al Inspectoratului de poliție Sângerei al Inspectoratului General al Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, fiind persoană publică, care avea atribuții de serviciu ce ține de „organizarea managerială în cadrul Inspectoratului de poliție, stabilirea sarcinilor și atribuțiilor de serviciu ale personalului din cadrul Inspectoratului de poliție și g*****l de responsabilitate pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu, precum și fiind împuternicit în limita atribuțiilor funcț*****ale, să dea indicații și dispoziții, inclusiv verbale precum și să controleze executarea lor”, a contribuit la comiterea infracțiunii de abuz de serviciu în următoarele circumstanțe:

La sfârșitul lunii august 2013, cet. Meaun ***** care activa în calitate de președinte al Consiliului ra*****al Sângerei, acț*****ând cu intenție directă, a dat sfaturi și indicații șefului IP Sângerei, ***** *****, să folosească situația de serviciu în interes material și personal, exprimat prin gest*****area resurselor financiare publice contrar destinației lor și să dea indicații cet. ***** *****, care prin ordinul nr.97 EF din 26.03.2013, a fost transferat în funcția de polițist al Serviciului de Patrulare al Secției Securitate Publică al IP Sângerei, să-i presteze servicii de transport și anume să activeze în calitate de șofer al președintelui

Consiliului ra****al Sângerei, timp în care conform documentelor IP Sângerei, **** ar fi exercitat atribuțiile de serviciu în cadrul acestei instituții.

În consecință, în perioada de timp de la 01 septembrie 2013 până la 01 iulie 2014, conform informației Poliției de Frontieră cet. Meaun **** împreună cu cet. **** în calitate de conducător auto la automobilul de serviciu al Consiliului ra****al Sângerei de model „Škoda Superb”, a.f. 2012, n. î. ****1, precum și cu automobilul personal a lui Meaun **** de model „Hyundai Tucson”, a.f. 2013, n. î. ****, au efectuat 17 ieșiri și 17 intrări de pe teritoriul Republicii Moldova în interesul fostului președinte al Consiliului ra****al Sângerei, Meaun ****.

Totodată, în perioada septembrie 2013 - iulie 2014, **** activând în funcția menț****ată, a dat indicații persoanelor responsabile de întocmirea tabelelor de pontaj de evidență a timpului de muncă, care constituie documente de calcul și achitare a salariului angajatului, să fie incluse date denaturate cu privire la orele de muncă efectuate de **** pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu, de ofițer patrulare și menținere a ordinii publice pe traseele încredințate conform graficului de serviciu al IP Sângerei, pe care acesta nu le-a îndeplinit, deoarece în acea perioadă a prestat servicii de transport în calitate de șofer în beneficiul ex- președintelui Consiliului ra****al Sângerei, Meaun ****.

Ca rezultat, cet. **** a fost remunerat ilegal și neîntemeiat de către Inspectoratul de poliție Sângerei cu 43 729,4 MDL, din motivul că în perioada menț****ată nu s-a aflat la serviciu.

În circumstanțele descrise, prin acțiunile ilegale a lui Meaun **** și ****, bugetului Inspectoratului General al Poliției al MAI i-au fost cauzate daune în proporții considerabile, sub formă de prejudiciu material în sumă totală de 43 729,4 MDL.

Acțiunile inculpatului, Meaun ****, au fost încadrate de către acuzatorul de stat în baza art. 42 alin. (5), 45, 327 alin. (1) din Codul penal, *abuzul de serviciu*, caracterizat prin „*complicitatea, la folosirea intenț****ată de către o persoană publică a situației de serviciu, în interes material și personal, cauzând daune în proporții considerabile intereselor publice*”.

La caz, instanța de apel ține să remarce că pe parcursul cercetării judecătorești nu s-a constatat existența faptei infracțiunii date, în contextul în care, inculpatul fiind învinuit că a cauzat *daune în proporții considerabile intereselor publice*, prin faptul că Inspectoratul General de Poliție a MAI a remunerat ilegal pe cet. **** cu suma de 43 729,4 lei, fapta în acțiunile acestuia nu s-a dovedit, pe motiv că, aceasta nu a fost comisă de Meaun ****, prin urmare, acestuia nu-i poate fi incriminat nici *abuzul de serviciu*, caracterizat prin, *complicitatea, la folosirea intenț****ată de către o persoană publică a situației de serviciu, în interes material și personal, cauzând daune în proporții considerabile drepturilor și*

intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

În conformitate cu art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, **„judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu și în baza probatoriului prezentat de către partea acuzării și partea apărării”**.

Printre altele, în jurisprudența sa constantă Curtea Europeană a Drepturilor Omului reamintește cu fiecare ocazie posibilă că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Vorbind despre importanța încadrării juridice a unei fapte, Colegiul face trimitere la dispozițiile art. 6§3 lit. a) din Convenție, care exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite notificării „*acuzăției*” aduse persoanei deferite judecării. În completarea ultimei sintagme de mai sus, urmează de concretizat că, prin „încadrarea juridică” a acțiunilor inculpatului se are în vedere determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală, după cum se menț^{*****}ează în art. 113 din Codul penal. Componența de infracțiune constituie un tot întreg, format din patru semne corespunzătoare celor patru elemente ale componenței de infracțiune – obiectul și latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă. Semnul componenței de infracțiune reprezintă o însușire, o proprietate generală a componenței de infracțiune, de ordin obiectiv sau subiectiv, prezentă în cadrul fiecărei infracțiuni de o anumită categorie ce are importanță juridică la calificarea faptei drept o infracțiune concretă.

Așadar, cu referire la infracțiunea prevăzute de art. 327 alin. (1) din Codul penal, se reține că **obiectul juridic special**, îl constituie relațiile sociale cu privire la activitatea legală a organelor puterii de stat, organelor administrației publice locale ori unei subdiviziuni a lor.

Latura obiectivă a infracțiunii constă în: a) folosirea de către persoana publică a situației de serviciu; b) **cauzarea de daune considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice**; c) legătura de cauzalitate între folosirea situației de serviciu și daunele cauzate.

Subiectul infracțiunii este persoana publică.

Latura subiectivă a abuzului de serviciu se caracterizează prin prezența intenției directe.

Raportând cele indicate la caz, se reiterează că, prin rechizitoriu, Meaun^{*****} este învinuit de faptul că, „*prin acțiunile sale intenț^{*****}ate Meaun^{*****} ******, prin participăție complexă, având calitatea de complice, prin înțelegere prealabilă cu cet. ***** Ștefan, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (5), 45, 327 alin. (1) din Codul penal al Republicii Moldova - abuzul de serviciu, caracterizat prin, complicitatea, la folosirea intenț^{*****}ată de către o

persoană publică a situației de serviciu, în interes material și personal, cauzând daune în proporții considerabile intereselor publice”.

Astfel, cu referire la cele incriminate pe acest capăt de acuzare, inculpatul, Meaun *****, a declarat că, „în una din dimineți era la o ședință cu serviciile desconcentrate în ra*****, iar după ședința a fost informat că șoferul este internat în spital. Ținând cont ca avea planificată o deplasare la Ungheni a întrebat colegii cine poate să-l ajute cu un șofer, pentru deplasarea respectivă. După ședința a intrat domnul *****, care pe atunci era șeful Inspectoratului de poliție Sângerei, care i-a propus o persoană pentru a se deplasa împreună la Ungheni. Pe drum spre Ungheni a înțeles că acea persoană este polițist și avea zi liberă, era după gardă. La întoarcere domnul ***** l-a anunțat ca în cazul în care va mai avea o careva deplasare pe viitor o să-l ajute. Nu cunostea dacă era în serviciu și l-a apelat la fel pe domnul *****, dar permanent îl întreba dacă nu este la serviciu”.

În acesta ordine de idei, Colegiul penal conchide că în cadrul cercetării judecătorești atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, poziția inculpatului nu a fost răsturnată prin probe concludente și pertinente ce ar confirma acuzarea adusă precum că inculpatul, Meaun *****, ar fi folosit situația de serviciu, având calitatea de complice și prin înțelegere prealabilă cu ***** Ștefan, ar fi cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, fapt ce face inadmisibilă adoptarea unei soluții de condamnare.

Nici din declarațiile martorului, *****, nu rezultă că, inculpatul, Meaun *****, ar fi realizat anumite acțiuni având o careva înțelegere prealabilă și/sau în complicitate cu *****, martorul, *****, fiind audiat în prima instanță, doar a specificat că „șeful Inspectoratului de poliție Sângerei era la curent cu toate deplasările ce le-a avut împreună cu inculpatul, Meaun *****”.

Pe această dimensiune, Colegiul penal va reține și faptul că în cazul de față, procurorul la etapa judecării cauzei în instanța de apel, a făcut referire și a pledat pentru cercetarea a aceluiași declarații date de ***** în instanța de fond, care au servit obiectul examinării și analizei de către instanța de fond, care a ajuns la concluzia de achitare, fără a fi prezentate la etapa verificării probatoriului dat de către instanța de apel a altor probe noi, care ar demonstra cu vehemență prezența elementelor infracțiunii prezăcute art.327 alin.(1) din Codul penal, în condițiile în care instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpatul fusese achitat.

Cu referire la realizarea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 327 Cod penal prin „cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice”, instanța de apel, alături instanței de fond, reține considerentele expuse în hotărârea Curții Constituționale nr. 33 din 07.12.2017, prin care a fost declarat

neconstituț****al textul „*intereselor publice sau*”, iar textul „*a situației de serviciu*” a fost declarat constituț****al „în măsura în care se referă la atribuțiile de serviciu acordate prin lege”.

Astfel, în urma declarării neconstituț****ale a textului „*intereselor publice sau*” din art. 327 alin.(1) Cod penal, a rămas prezent semnul calificativ „*cu cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice*”.

În același context, Colegiul penal menț****ează că sintagma „*daune în proporții considerabile cauzate drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice*”, utilizată în dispoziția art. 327 Cod penal, nu se caracterizează prin perfecțiune, fiind vagă, echivocă, interpretabilă.

La acest capitol, Colegiul penal menț****ează că dauna cauzată interesului persoanei juridice trebuie să fie efectivă și determinată, întrucât în raport de acest semn obiectiv se apreciază dacă fapta prezintă sau nu un anumit grad de pericol social, or, evaluarea corectă și unitară a urmărilor prejudiciabile în cazul infracțiunilor de abuz de serviciu este principială, deoarece de întinderea acestora depinde disocierea infracțiunilor prevăzute la art. 327 Cod penal de contravențiile cu aceeași denumire consacrate în art.312 Cod contravenț****al, adică aplicarea sferei ilicitului penal sau a celui contravenț****al.

În jurisprudența sa, CtEDO a menț****at că legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora. Rolul deciz****al conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor (*cauza Cantoni v. Franța, nr. 17862/91, hotărârea din 15 octombrie 1996, § 29, 32, și cauza Kafkaris v. Cipru, hotărârea din 12 februarie 2008, § 140-141*).

Pe de altă parte, în jurisprudența sa CtEDO a menț****at că sfera de aplicarea conceptului de previzibilitate depinde în mare măsură de conținutul instrumentului în cauză, de domeniul pe care îl reglementează, precum și de numărul și statutul destinatarilor săi. Persoanele care au activitate profes****ală trebuie să dea dovadă de o prudență mai mare în cadrul activității lor și este de așteptat ca aceștia să-și asume riscurile inerente activității lor (*Pessino c. Franței, hotărârea din 10 octombrie 2006, § 33; Kononov v. Letonia, [MC] hotărârea din 17 mai 2010, § 235*).

Urmare a acestor constatări, instanța de apel apreciază ca fiind întemeiate argumentele instanței de fond privind lipsa unor repere fixe stabilite în legea penală la aprecierea urmărilor prejudiciabile ale infracțiunii ca fiind „*proporții*”

considerabile intereselor publice”, iar această calificare s-a realizat la discreția celor care au aplicat legea penală la etapa urmăririi penale. Astfel că, constatările discreționare ale procurorului indicate în rechizitoriu „*Prin acțiunile sale intenționate Meaun *****, prin participație complexă, având calitatea de complice, prin înțelegere prealabilă cu cet. ***** Ștefan, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. art. 42 alin. (5), 45, 327 alin. (1) din Codul penal al Republicii Moldova - abuzul de serviciu, caracterizat prin, complicitatea, la folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, în interes material și personal, cauzând daune în proporții considerabile intereselor publice*”, reprezintă o interpretare extensiv defavorabilă a legii penale și constituie o încălcare a articolului 7 din CEDO, circumstanță care impune survenirea consecinței favorabile inculpatului Meaun ***** și anume achitarea acestuia pe motiv nu s-a constatat existența faptei infracționale prevăzută de art. 42 alin. (5), 45, 327 alin. (1) din Codul penal.

Or, potrivit jurisprudenței CtEDO, articolul 7 din CEDO trebuie să fie interpretat și aplicat astfel încât să se asigure o protecție efectivă împotriva urmăririi penale, a condamnării și a sancționării arbitrare a persoanei (*Rohlena v. Cehia [MC], 27 ianuarie 2015, § 50; Vasiliauskas v. Lituania [MC], 20 octombrie 2015, § 153; Koprivnikar v. Slovenia, 24 ianuarie 2017, § 45*). Această afirmație este valabilă și în contextul articolului 22 din Constituție.

Colegiul penal reiterează că, potrivit actului de învinuire se evidențiază că, drept urmări prejudiciabile cauzate prin acțiunile inculpatului, în sarcina acestuia au fost reținute *daunele în proporții considerabile intereselor publice*, infracțiunea fiind comisă din interes material și personal.

Colegiul penal reține că, la etapa examinării cauzei de către prima instanță, cât și în instanța de apel, acuzatorul de stat **nu a intervenit** cu ordonanță de modificare a învinuirii, concretizând în aceasta dacă acțiunile lui Meaun ***** se subscriu infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, având semnele calificative: „*folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice sau juridice*”.

Astfel, potrivit considerentelor expuse în hotărârea Curții Constituționale nr. 33 din 07.12.2017, se atestă cu certitudine că acțiunile întreprinse de inculpatul, Meaun *****, materializate prin faptul că „*a întrebat colegii după ședință, cine poate să-l ajute cu un șofer pentru o deplasare în teritoriu, deoarece a fost informat că șoferul său este internat în spital*”, nu susțin existența infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) din Codul penal.

Drept urmare, Colegiul penal atestă că prima instanță în conformitate cu prevederile art. 390 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, întemeiat a adoptat în privința inculpatului Meaun *****, o sentință de achitare, deoarece nu s-

a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 45, 327 alin. (1) din Codul penal.

5.12. Astfel, Colegiul Penal reține că, în cadrul examinării cauzei penale atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, în privința inculpatului, Meun****, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute **art. 42 alin. (5), 45, 327 alin. (1) din Codul penal**, abuzul de serviciu, caracterizat prin „*complicitatea, la folosirea intenț****ată de către o persoană publică a situației de serviciu, în interes material și personal, cauzând daune în proporții considerabile intereselor publice*”, precum și elementele infracțiunii prevăzute **art. 324 alin. (3) lit. a) din Codul penal**, coruperea pasivă, caracterizată prin „*pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de către o persoană cu funcție de demnitate publică, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale*”.

La acest capitol, jurisprudența CtEDO, menț****ează că, formularea învinuirii în privința unei persoane trebuie să fie concretă, cu suficientă claritate pentru ca persoana învinuită să poată realiza care sunt acțiunile sau inacțiunile sale care intră sub incidența învinuirii și respectiv să-și poată formula poziția de apărare, iar aceasta ar semnifica respectarea dreptului la un proces echitabil.

Astfel, în jurisprudența europeană, principiul egalității armelor semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal, fără ca una din ele să fie avantajată în raport cu cealaltă sau celelalte părți din proces.

După cum a decis în mod constant Curtea, acest principiu - unul din elementele noțiunii mai largi de „*proces echitabil*” - impune fiecărei părți să i se ofere posibilitatea rezonabilă de a-și susține cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație de net dezavantaj în raport cu „adversarul” ei și că exigența „egalității armelor” în sensul unui just echilibru între părți are, în principiu, același rol atât în procesele civile, cât și în cele penale (*Ruiz-Mateos c/Espagne 23.06.1993*). Și în acest context, Curtea atribuie o importanță deosebită aparențelor și sensibilității problemelor unei bune administrări a justiției. Curtea a stabilit legătura dintre legalitatea dreptului procesual penal și principiul egalității armelor. Astfel, ea a arătat că legalitatea dreptului procesual penal este un principiu general de drept. El corespunde principiului legalității din dreptul penal - *nullum crimen sine lege* - și este consacrat de adagiul *nullum iudicium sine lege*. Acest principiu impune anumite exigențe privitoare la derularea procedurii penale, cu scopul de a asigura garantarea unui proces echitabil, care implică și respectarea egalității armelor. Dacă el comportă obligația de a oferi fiecărei părți o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație de net dezavantaj față de adversarul ei, nu trebuie pierdut din vedere că reglementările procedurale urmăresc, în primul rând, să protejeze persoana acuzată de săvârșirea

unei fapte penale de riscurile abuzului de putere din partea organelor de urmărire, astfel că apărarea apare ca cea mai susceptibilă să sufere de lacunele și impreciziile acestor reglementări.

În conformitate cu prevederile art. 6 din Codul penal, „*persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție. Răspunderii penale și pedepsei penale este supusă numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea penală*”.

Conform art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, „*instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii*”.

Potrivit art. 26 alin. (2), (3) din Codul de procedură penală, „*Judecătorul judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă. Judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului*”.

Astfel, în cauza Anghel contra României, (cererea 28183/03, hotărârea din 04 octombrie 2007) Curtea a statuat că, nerespectarea garanțiilor fundamentale - printre care și prezumția de nevinovăție - care protejează cetățenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităților, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din Convenție.

Reiterând importanța, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală”, a unei astfel de garanții, Curtea a constatat că destinația acesteia este să restabilească echilibrul dintre presupușii autori ai faptelor ilegale și autoritățile chemate să-i urmărească și pedepsească.

Totodată, în cauza Capeau c. Belgiei (cererea 42914/98, hotărârea din 13 ianuarie 2005) Curtea referindu-se la bănuielile rezonabile reamintește în această privință că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al art. 6 § 2 și obligă, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să revină acuzării.

În cauza John Murray vs. Regatul Unit (cererea nr. 18731/91 din 8 februarie 1996 par. 51) Curtea a indicat că, anumite deducții logice pot fi reținute de către organul de urmărire penală sau de instanțele de judecată. Cu toate acestea a fost menț***at că acestea pot avea loc doar în situația în care acuzarea a acumulat împotriva acuzatului cel puțin un „început de probă” (prima facie case), adică anumite indicii care derivă din probe directe, care examinate în mod logic și în coraport cu alte circumstanțe, pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existența elementelor infracțiunii.

Dezvoltând aceleași principii în cauza Telfner vs. Austria (cererea nr. 33501

96 , hotărâre din 20 martie 2001 par. 15-18) Curtea a indicat că, instanțele naționale la îndeplinirea sarcinilor lor, nu ar trebui să pornească de la idea preconcepută că învinuitul a comis infracțiunea incriminată, sarcina probei este pe seama acuzării de stat, iar orice îndoială ar trebui să beneficieze acuzatului. Prezumția de nevinovăție este încălcată în cazul în care sarcina probei este mutată de la acuzare la apărare. La pct. 18 din aceeași hotărâre Curtea a specificat că, a cere inculpatului să ofere o explicație asupra unor circumstanțe factice indicate de acuzare, în condițiile în care ultima nu a fost în măsură să administreze probe suficient de serioase (prima facie case) care ar „cere”, o explicație plauzibilă din partea acuzatului, echivalează cu mutarea sarcinii probei de pe umerii acuzării pe cei ai apărării fapt care a fost recunoscut ca fiind contrar art. 6 par. 2 CEDO.

În prezența acestor circumstanțe, Colegiul penal ajunge la ferma convingere că nu există nici un temei de fapt și de drept pentru a-l condamna pe Meaun în baza art. 324 alin. (3) lit. a) și art. 42 alin. (5), 45, 327 alin. (1) din Codul penal, din care **motive argumentele acuzatorului de stat privind existența în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive a infracțiunilor incriminate, expuse în cererea de apel, rămân a fi pur teoretice și lipsite de suport probator.**

5.13. În conformitate cu prevederile art. 96 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, „în cadrul urmării penale și judecării cauzei penale trebuie să se dovedească: 1) faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii, precum și cauzele care înlătură caracterul penal al faptei”.

Potrivit art. 99 alin. (1) din Codul de procedură penală, „în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe și propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză”.

Astfel, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 din Codul de procedură penală.

5.14. Din cele expuse supra, Colegiul Penal deduce că, partea acuzării nu a prezentat instanței de judecată probe pertinente, concludente, utile și veridice în vederea confirmării faptului că inculpatul, Meaun, ar fi comis infracțiunile incriminate.

Astfel, având în vedere că alte probe ce ar putea dovedi vina inculpatului nu sunt, instanța de apel ajunge la concluzia că pe parcursul examinării cauzei atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, partea acuzării nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice, care în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor - ar dovedi cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea

faptelor incriminate conform rechizitoriului. Or, reieșind din cele relevate supra, instanța de apel apreciază că, probatoriul existent la care se referă organul de urmărire penală în rechizitoriu și acumulat pe parcursul examinării cauzei în nici un caz nu demonstrează existența faptei infracțiunii prevăzute de **art. 42 alin. (5), 45, 327 alin. (1) din Codul penal**, precum și elementele infracțiunii prevăzute **art. 324 alin. (3) lit. a) din Codul penal**, concluzia fiind una pripită și absolut nefondată, motiv pentru care, Colegiul Penal va menține sentința de achitare a inculpatului, Meaun *****.

Argumentele procurorului invocate în cererea de apel precum că ansamblul de probe administrate la materialele cauzei penale în coroborare dovedesc incontestabil vinovăția lui Meaun ***** în săvârșirea infracțiunilor imputate, în prezența constatărilor notate mai sus, Colegiul judiciar le respinge ca fiind declarative.

6. Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat privind admiterea acțiunii civile formulată în prezentul proces penal de către reprezentantul Inspectoratului General de Poliție a Ministerului Afacerilor Interne cu privire la restituirea sumei de 117 867,95 lei, Colegiul penal reține că, potrivit art. 225 din Codul procedură penală, *„judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competența căreia este cauza penală. La adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanța soluț*****ează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere. Odată cu soluț*****area cauzei penale, judecătorul este obligat să soluț*****eze acțiunea civilă”*.

Conform art. 387 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, *„o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. În cazul când se dă o sentință de achitare, instanța: 1) respinge acțiunea civilă dacă nu s-a constatat existența faptei incriminate sau fapta nu a fost săvîrșită de inculpat; 2) nu se pronunță asupra acțiunii civile dacă inculpatul a fost achitat pentru că nu sînt întrunite elementele infracțiunii sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, prevăzute în art.35 al Codului penal”*.

Din lucrările cauzei rezultă că, prin ordonanța organului de urmărire penală din 27 septembrie 2016, Inspectoratul General al Poliției a fost recunoscut în calitate de parte civilă în cadrul cauzei penale nr. 2015970676.

Colegiul penal reține că, Inspectoratul General al Poliției, înaintînd acțiunea civilă în cadrul procesului penal nr. 2015970676, a solicitat asigurarea restituirii sumei de 117 867,95 lei *din contul persoanei culpabile*.

Deci, în speță, Colegiul penal precizează că, prejudiciul solicitat de partea civilă prin intermediul acțiunii civile avansate în fața instanței, nu se pretinde a fi

încasat din contul inculpatului, Meaun *****, astfel încât, examinarea în fond a acțiunii civile ar determina aplicarea greșită a caracterului discret*****ar al acțiunii civile.

Prin urmare, instanța de apel constată că prima instanță corect nu s-a expus asupra acțiunii civile înaintate de către Inspectoratul General de Poliție a Ministerului Afacerilor Interne, de vreme ce inculpatul, Meaun *****, a fost achitat pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 42 alin. (5), 45, 327 alin. (1) din Codul penal, iar acțiunea civilă a fost îndreptată spre persoana culpabilă de comiterea acestei infracțiuni.

7. În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 13) din Codul de procedură penală, „*la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluț*****ează chestiunea cu privire la corpurile delictelor*”.

Conform art. 158 alin. (1) din Codul de procedură penală, „*corpuri delictelor sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale*”.

Totodată, potrivit art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, „*în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluț*****ării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sânt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluț*****ează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delictelor rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate*”.

În corespundere cu prevederile enunțate, Colegiul penal constată că de către instanța de fond corect a fost soluț*****ată soarta corpurilor delictelor, *după cum urmează:*

Corpul delict - CD-R de model Artex, recunoscut și anexat la cauza penală prin ordonanța din 06.08.2015 (f.d. 23, 24, Vol. I), urmează să rămână la materialele dosarului pe tot termenul de păstrare a lui.

Corpul delict - CD-R de model Artex, recunoscut și anexat la cauza penală prin ordonanța din 26.08.2015 (f.d. 34, 35, Vol. I), urmează să rămână la materialele dosarului pe tot termenul de păstrare a lui.

Corpul delict - CD-R de model Barghes cu numărul de inventar al DAO a CNA 1624/1, recunoscute și anexate la cauza penală prin ordonanța din 30.11.2015 (f.d. 200, Vol. I), urmează să rămână la materialele dosarului pe tot termenul de păstrare a lui.

Corpurile delict - telefoanele mobile de model Iphone 5 și Iphone 6, recunoscute și anexate la cauza penală prin ordonanța din 10.12.2015 (f.d. 23, Vol. II), care se află în camera de păstrare, urmează să fie restituite proprietarului Meaun *****, după rămânerea în vigoare a sentinței în cauză.

Corpurile delict - documentele și obiectele examinate conform procesului verbal de examinare din 10.12.2015 (borderouri de calcul a prețului normativ, decizii a Consiliului Comunal Sângerei Noi, contracte de arendă a terenurilor agricole, proiect de execuție, schițe. Ordine de încasare a numeralului), recunoscute și anexate la cauza penală prin ordonanța din 10.12.2015 (f.d. 23, Vol. II), urmează să rămână la materialele dosarului pe tot termenul de păstrare a lui.

Corpul delict - recipisa (f.d. 22, Vol. II) recunoscută și anexată la cauza penală prin ordonanța din 10.12.2015 (f.d. 23, Vol. II), urmează să rămână la materialele dosarului pe tot termenul de păstrare a lui.

7.1. Potrivit art. 106 alin. (1), (2) lit. c) din Codul penal, *„confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sânt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor”.*

Astfel, reieșind din prevederile enunțate, se reține că, corpul delict - laptopul de model „Acer”, cu numărul de serie ***** recunoscut și anexat la cauza penală prin ordonanța din 10.12.2015 (f.d. 23, V II), transmis pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni, întemeiat a fost confiscat în folosul statului.

8. În final, Colegiul penal apreciază că, sentința instanței de fond cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de fond le-a expus în partea descriptivă a sentinței, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO. În același context, Colegiul penal menț*****ează că, deși art. 6§1 CEDO obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, însă Curtea a clarificat că acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (*Van de Hurk vs. Olanda, din*

19.04.1994). Or, modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor cauzei (*Hiro Balani vs. Spania, din 09.12.1994*).

Astfel, cercetând cu maximă diligență prezenta speță, instanța de apel notează că dosarul nu conține vreun element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză, or, instanța de fond la judecarea cauzei nu a comis careva erori, ce ar impune casarea sentinței adoptate.

9. Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 415 alin. (1), pct. 1) lit. c) din Codul procedură penală, Colegiul penal va respinge apelul procurorului în Procuratura Anticorupție, Bocșanean Mariana, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 mai 2023, ca fiind nefondat, argumentele invocate neavând puterea probantă de a modifica soluția emisă de instanța de fond, or, prin sentință au fost dezbătute și motivate toate invocările expuse de apelant, sentința instanței de fond fiind legală și întemeiată, urmând a fi menținută fără modificări.

10. În conformitate cu art.415 alin. (1) pct.1) lit.c), 417-418 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E :

Se respinge apelul procurorului din cadrul Procuraturii Anticorupție, Bocșanean Mariana, ca fiind nefondat.

Se menține fără modificări sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 mai 2023, adoptată în cauza penală privind învinuirea lui **Meaun** ***** în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. a) și art. 42 alin. (5), 45, 327 alin. (1) din Codul penal.

Decizia este executorie din momentul adoptării și poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței,
judecător

Cecan Silvia

judecător

Brînza Liubovi

judecător

Palanciuc Ecaterina